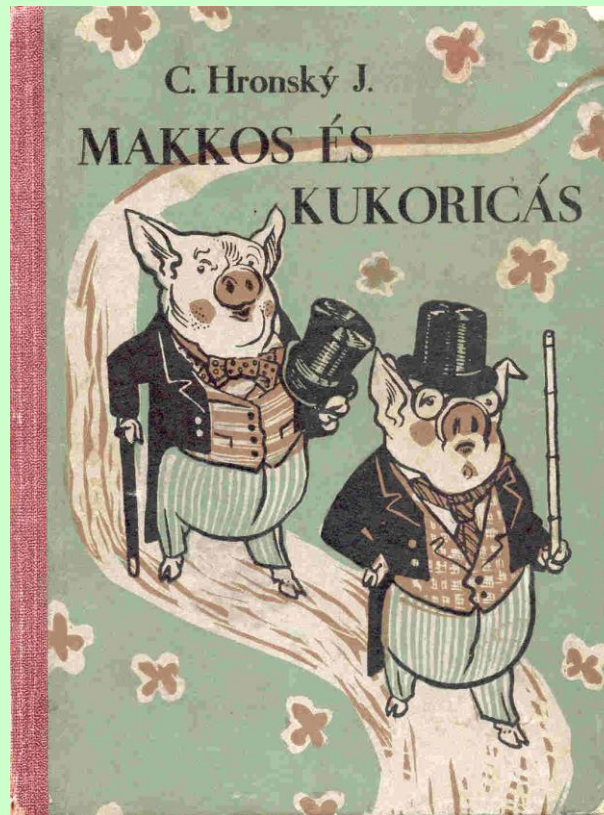
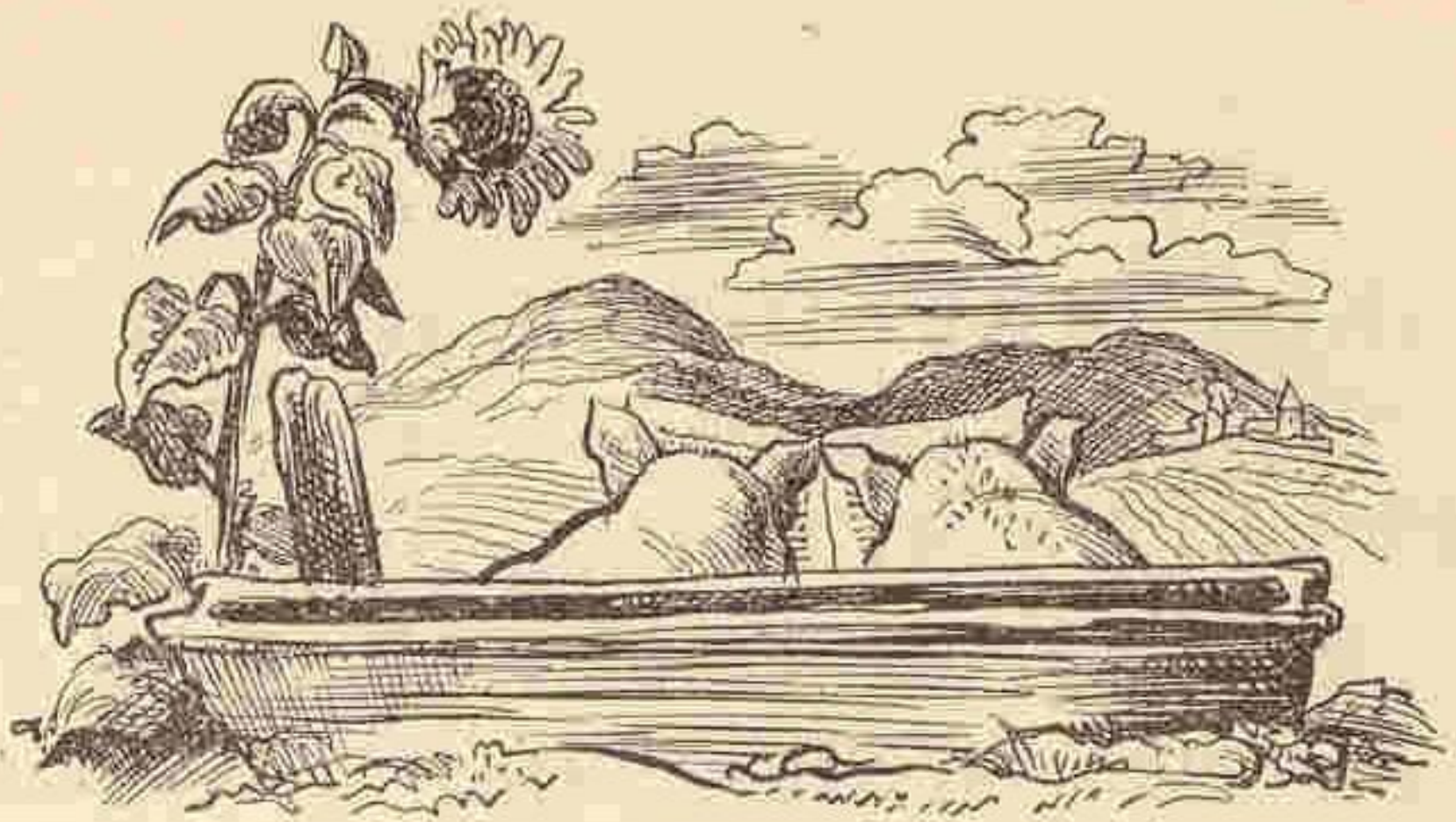

Makkos és Kukoricás hihetetlen kalandjai!

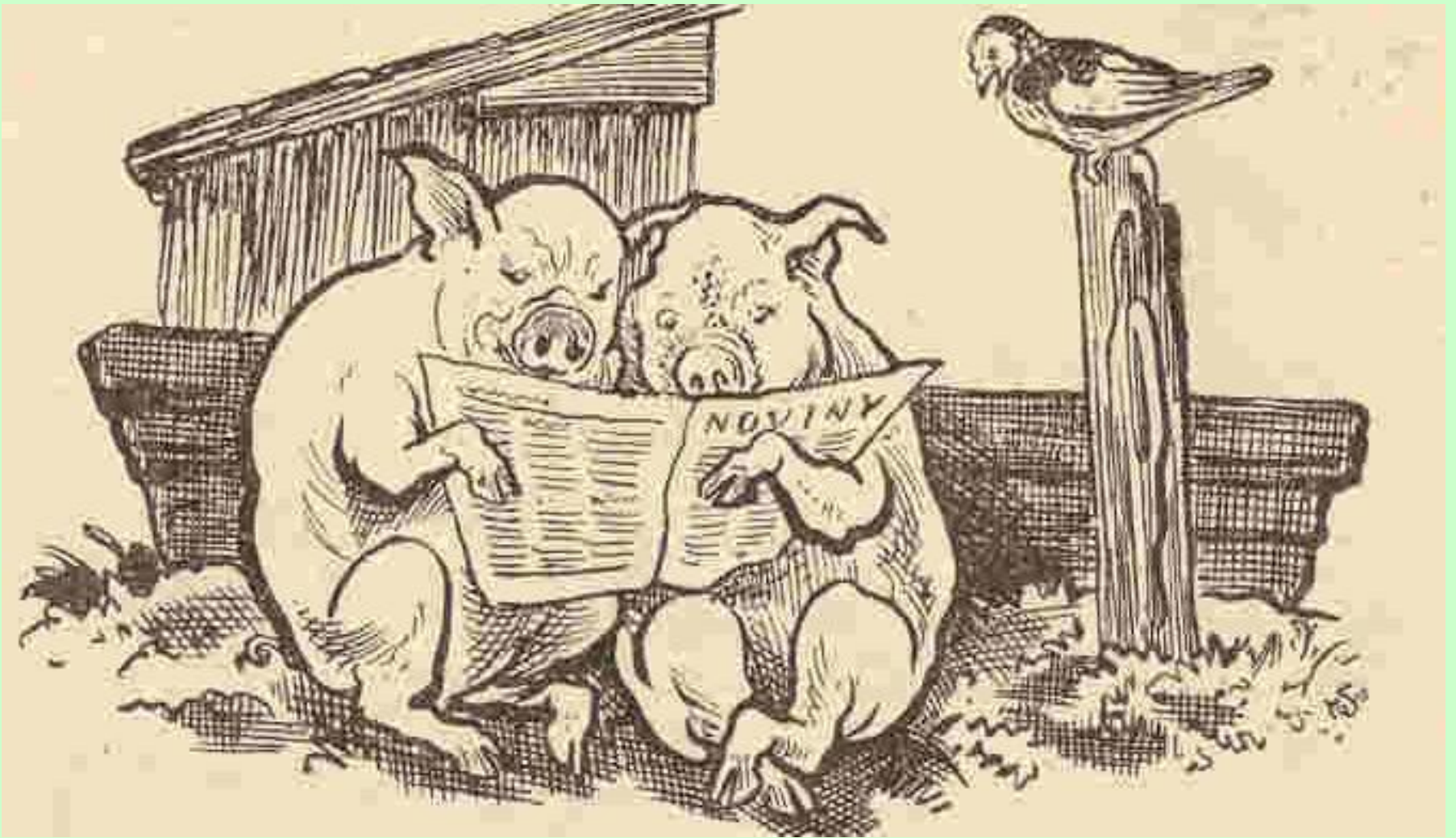
A szlovák Hronsky meséjét Pálinkás Sándor fordította magyarra. A könyv 1936-ban jelent meg Prágában.

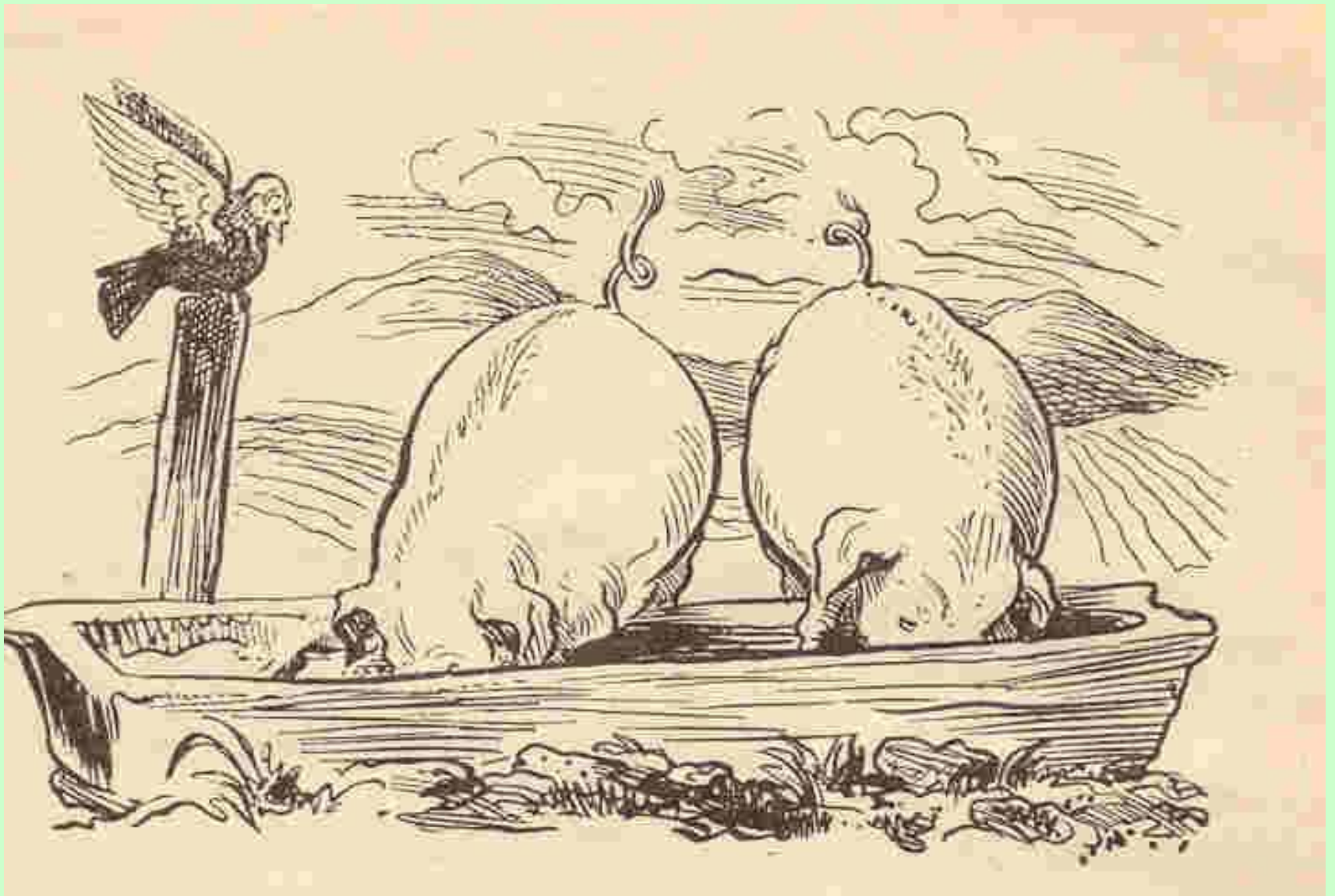
A könyvecske rajzait Vodrázka Jaroslav készítette; ezek alapján következik a mese kivonata:

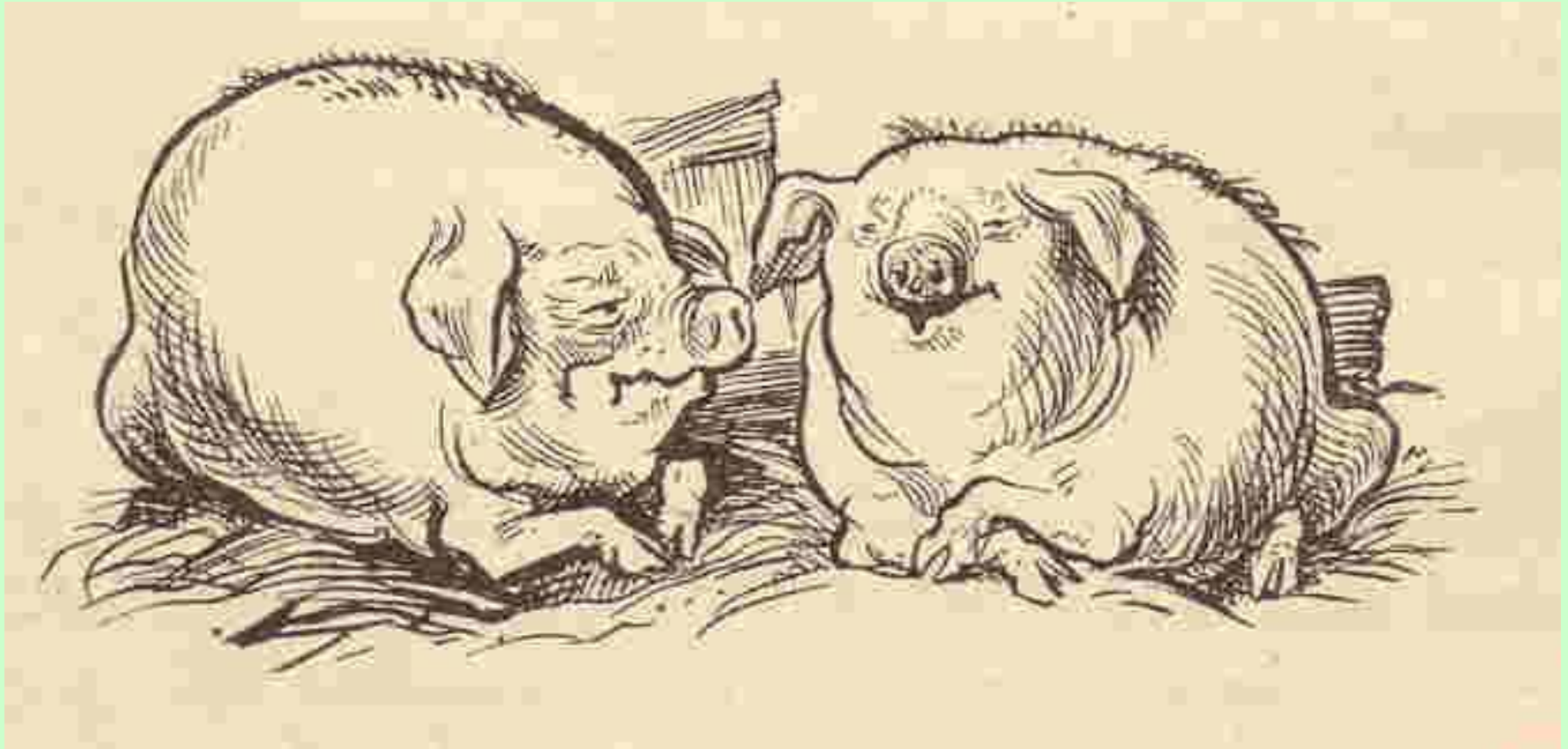
Élt a Liptói-havasok lábánál két malac egy ólban.
Testvérek voltak: Makkos és Kukoricás.

Olyan rendkívüli disznók voltak, hogy tudtak olvasni és megértették az emberek beszédét is. Minden nap kiolvasták az újságot.

A testvéreket nagyon jól tartották az öreg gazdáik;
egyre csak híztak.

Nagyon elégedett volt a két disznó. Viszont annyira meghíztak, hogy a gazdaasszony és a gazda elhatározták, hogy levágják őket karácsonyra.

A két testvér megdöbbenve
hallotta egyszer, hogy a gazda
és a gazdaasszony a
hentessel másnap reggel
disznóölésre készül.

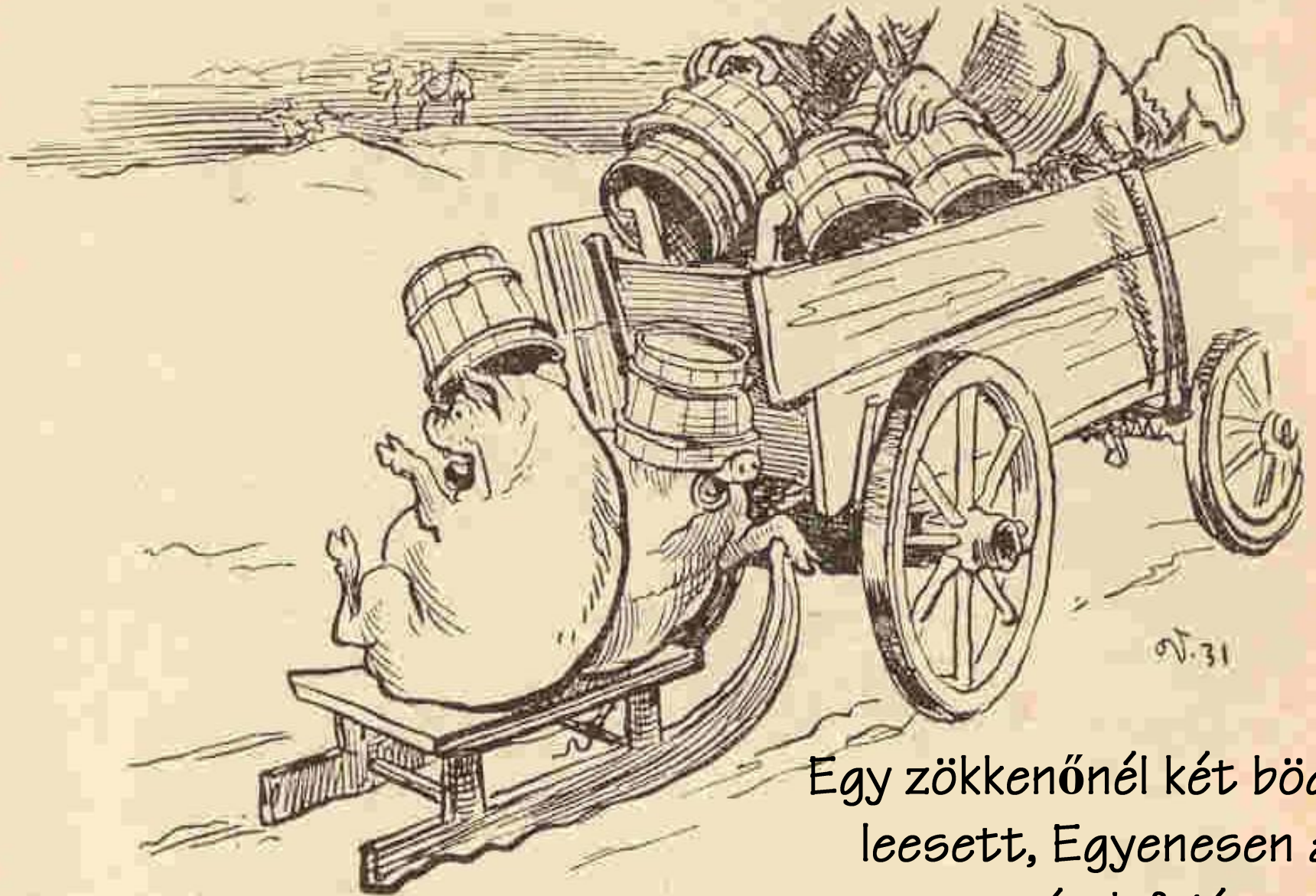
Még aznap szétdőntötték
az ólat, és világgá futottak.

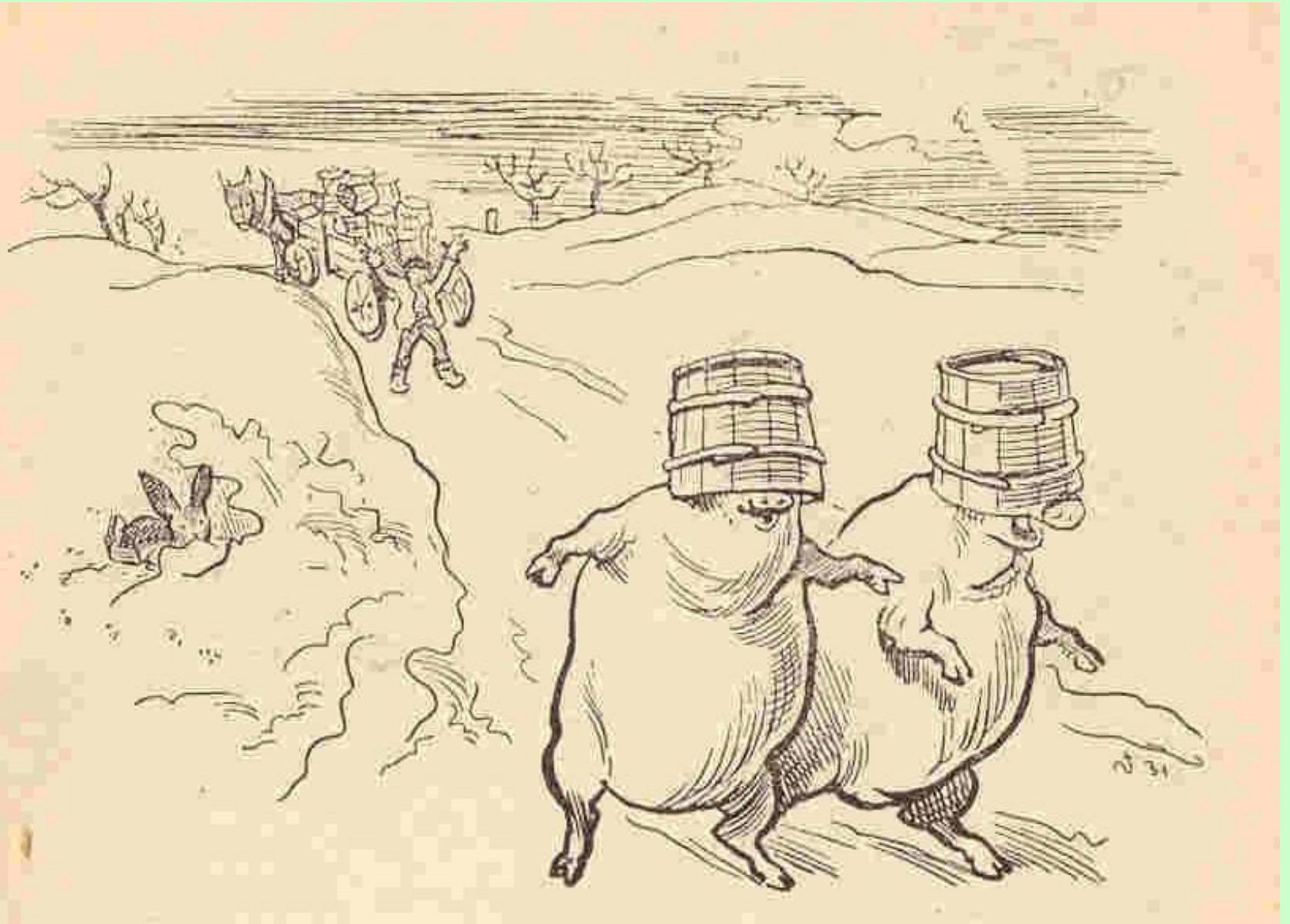
Hogy ne kelljen gyalogolniuk,
felkapaszkodtak egy szekér
után kötött szánkóra.

A szekér üres liptói túrósbödönöket szállított.

Egy zökkenőnél két bödön
leesett, Egyenesen a
testvérek fejére.

Van kalapunk, mi is emberek vagyunk – mondták és két lábon kezdtek járni.

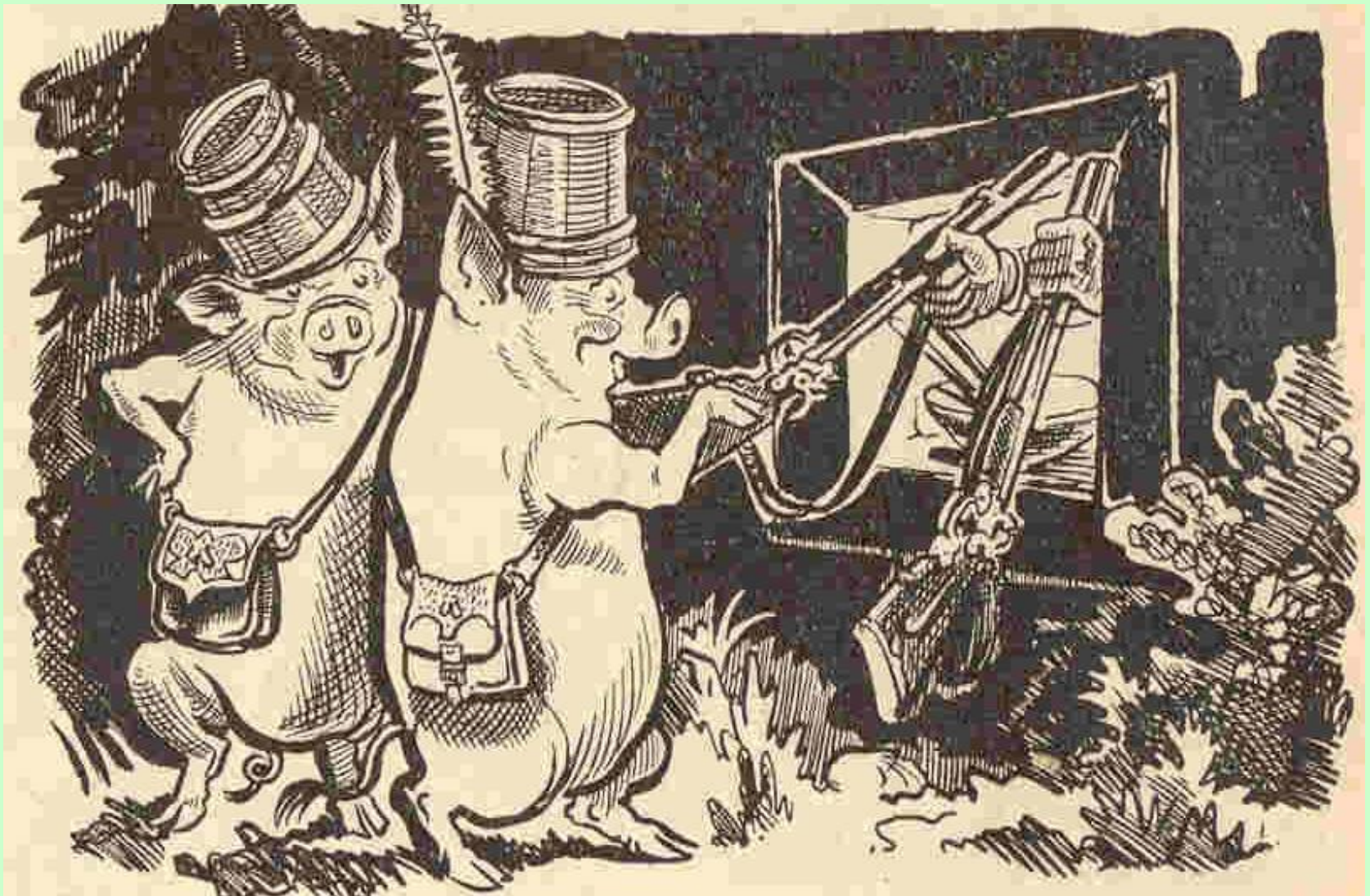

A furcsa szerzetektől megijedtek az emberek, akikkel találkoztak az országúton.

Az erdő mélyén élt egy százéves erdész bácsi egy faházban. A két fiát várta haza. Nagyon gyengén látott, este volt, kását főzött.

Az odatévedt testvéreket nézte a fiainak. Kiadta nekik a puskát és felszerelést: Medve jár a ház körül, lőjétek le – mondta nekik.

A testvérek egy nyúllal találkoztak: Mondd csak pajtikám, te vagy az a medve? Mert akkor lelövünk! A nyúl látta, hogy tapasztalatlan vadászokkal találkozott: Igen, én vagyok a medve! Húzzátok meg a puskátok ravaszát, ha le akartok löni!

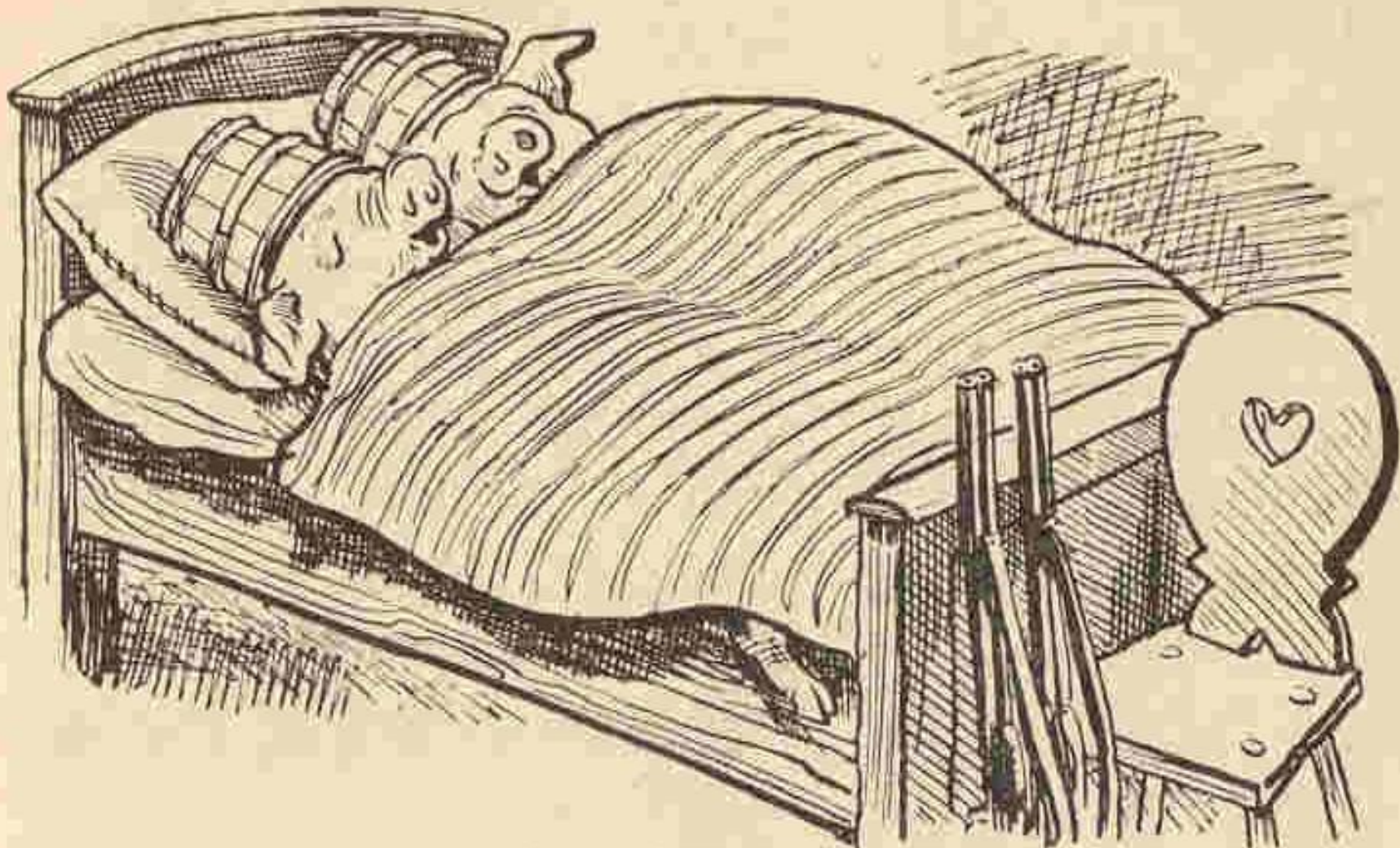
A testvérek le sem vették a vállukról a puskát, úgy húzták meg a ravaszt ... A nyúl meg jót nevetett és elszaladt.

Találkoztak Hopcsik nénivel, aki rőzsét gyűjtött: Te vagy az a medve? ... Jaj erdész urak, én Hopcsik néni vagyok!

Hopcsik néni meghívta a testvéreket a házába vacsorára.

Vacsora után ágyba feküdtek. De, mint disznók, jobb szerettek volna a földön aludni.

Bebújtak hát az
ágy alá aludni.

Hopcsik néni, mikor
bejött, azt hitte,
elmentek.

Így hát lefeküdt az üres ágyba.

Éjjel a macska egeret
kergetett át a szobán.

A testvérek felriadtak, és ahogy
felugrottak, felemelték az ágyat!

Hopcsik néni úgy megijedt, hogy világgá szaladt.

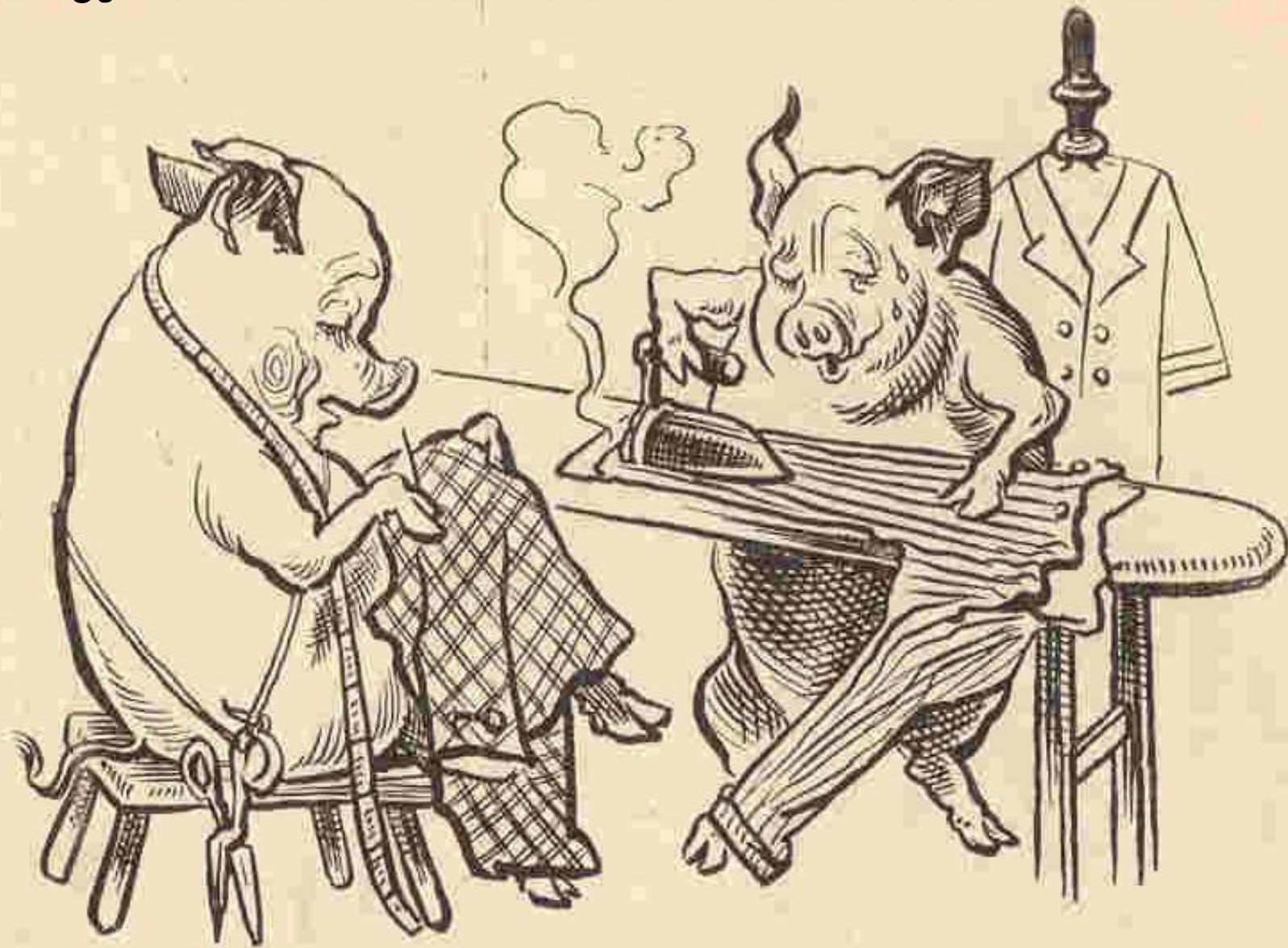

A két hű testvér egy városba érkezett.

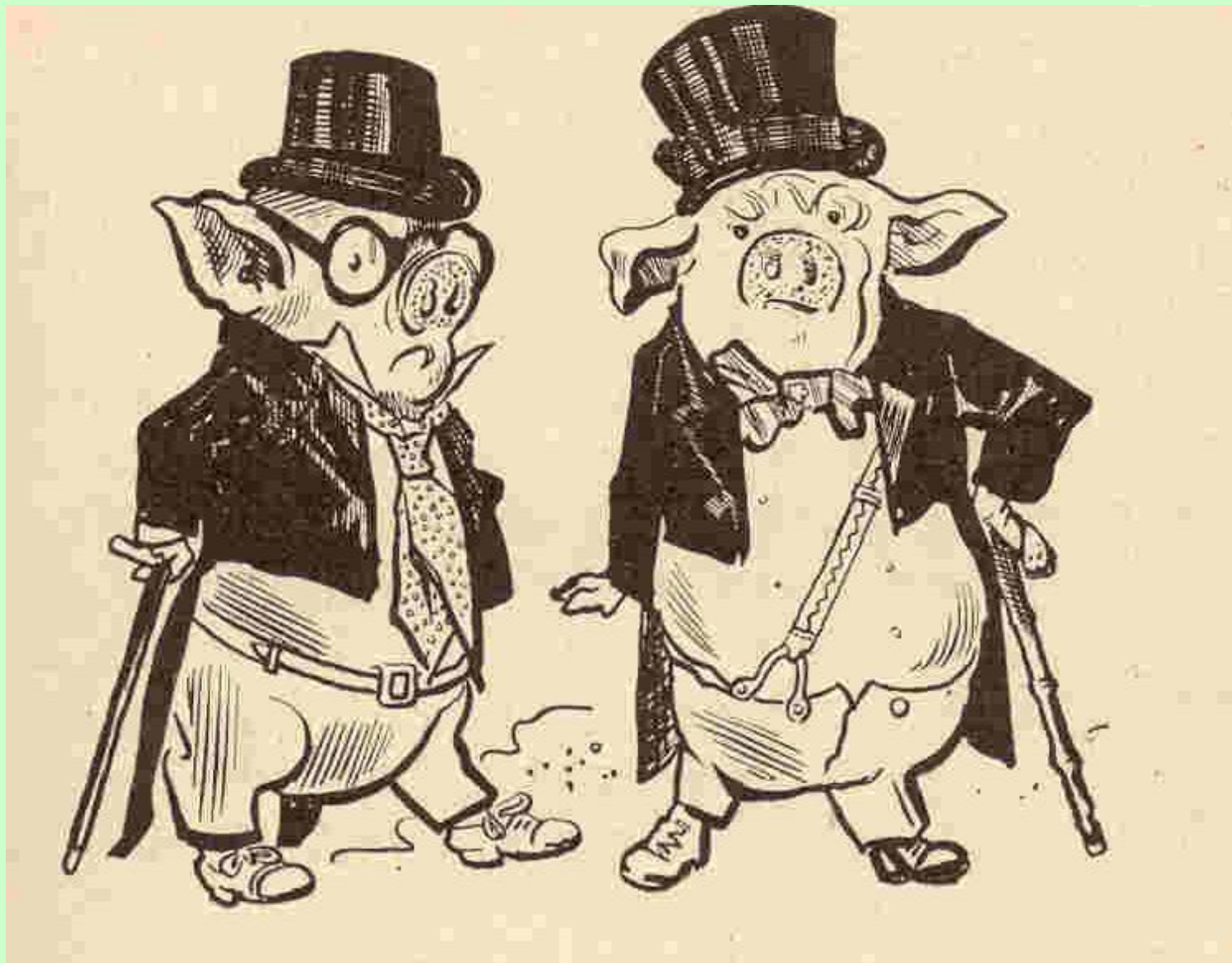
Elhatározták, hogy beállnak szabó inasnak.

Nagyon nehezen ment nekik a varrás, a vasalás!

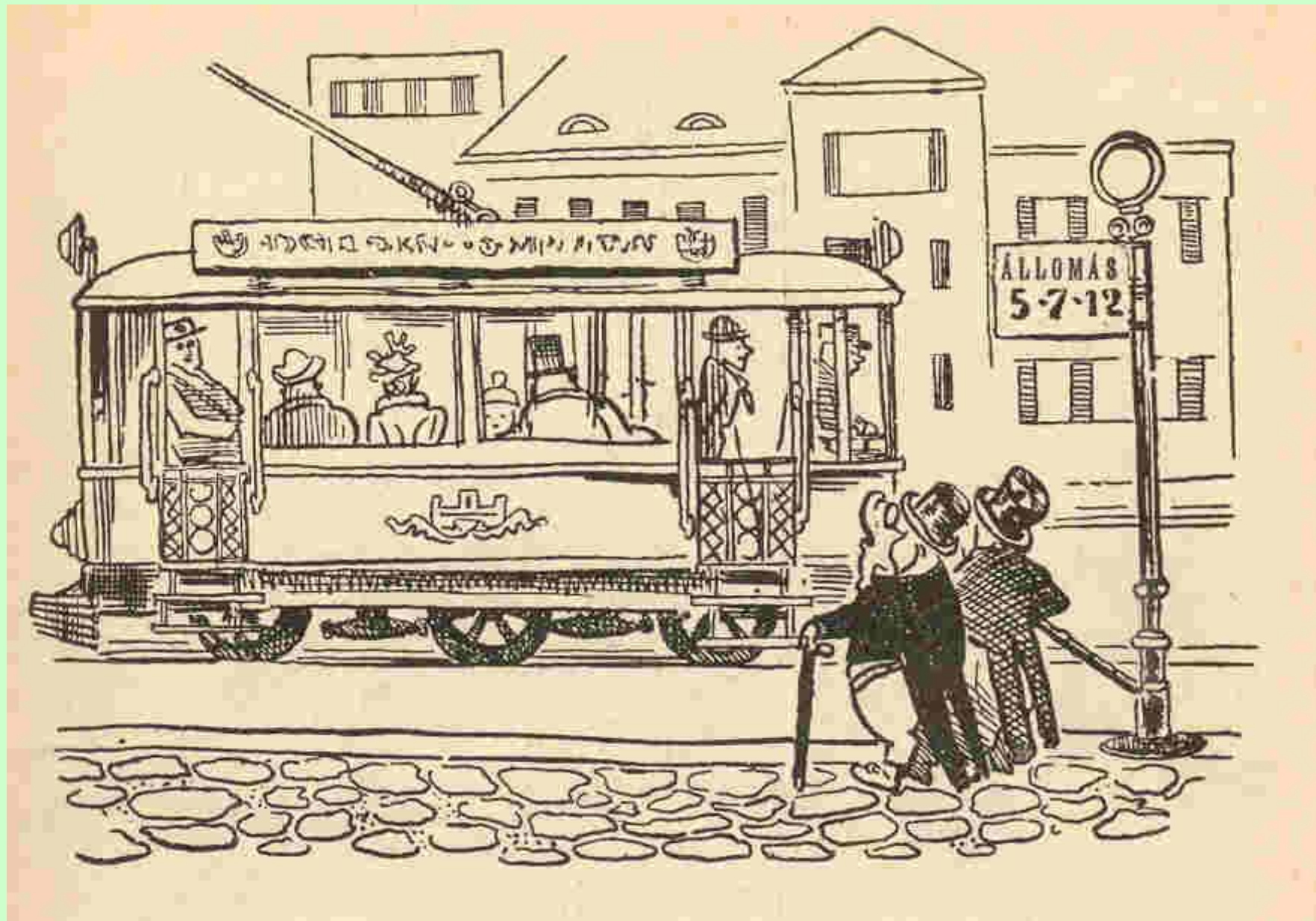

Gyakran kikaptak a mestertől, ha elszabták a ruhákat.

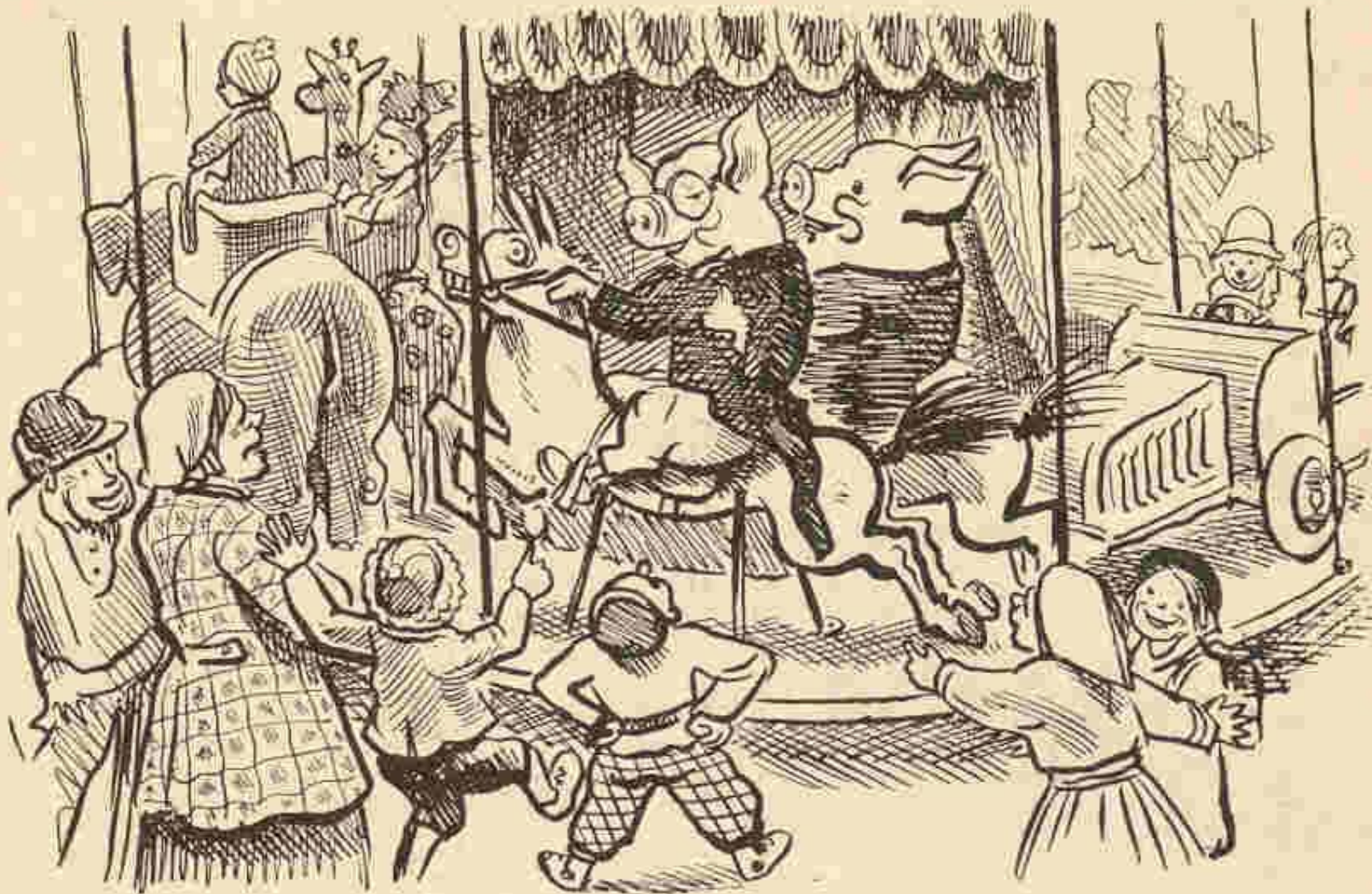
De végül megtanulták annyira a szabóságot, hogy varrtak maguknak egy-egy frakkot.

Elmentek megcsodálni a várost.

Egy cirkuszi plakáttól,
megijedtek, A cirkuszban
ugyanis disznók léptek fel,
s ők azt hitték, őket
akarják szerepeltetni.

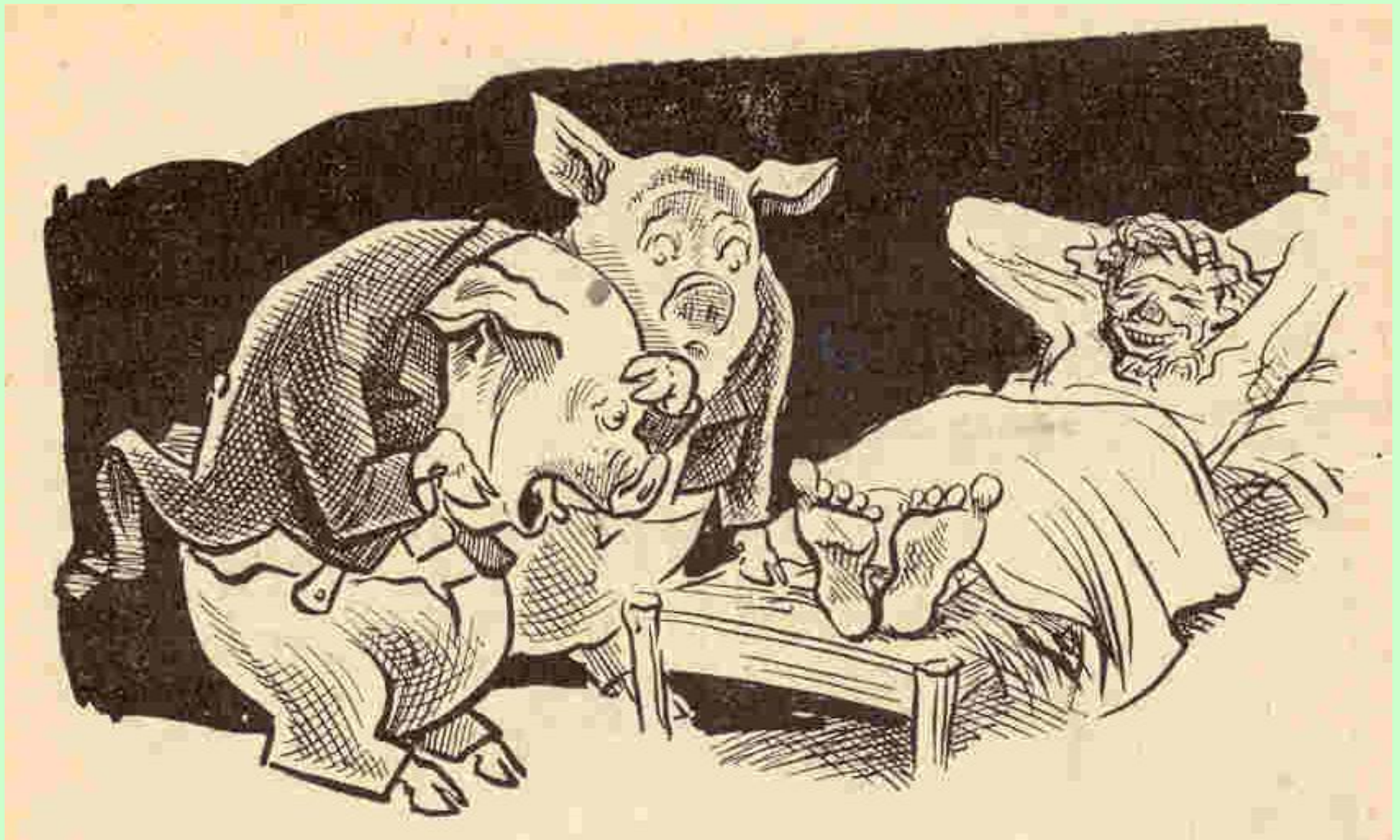
Elmentek a Vidám Parkba. Felültek a körhintára.

Egy parkban disznó-módra túrni kezdtek. Ezért egy rendőr letartóztatta őket.

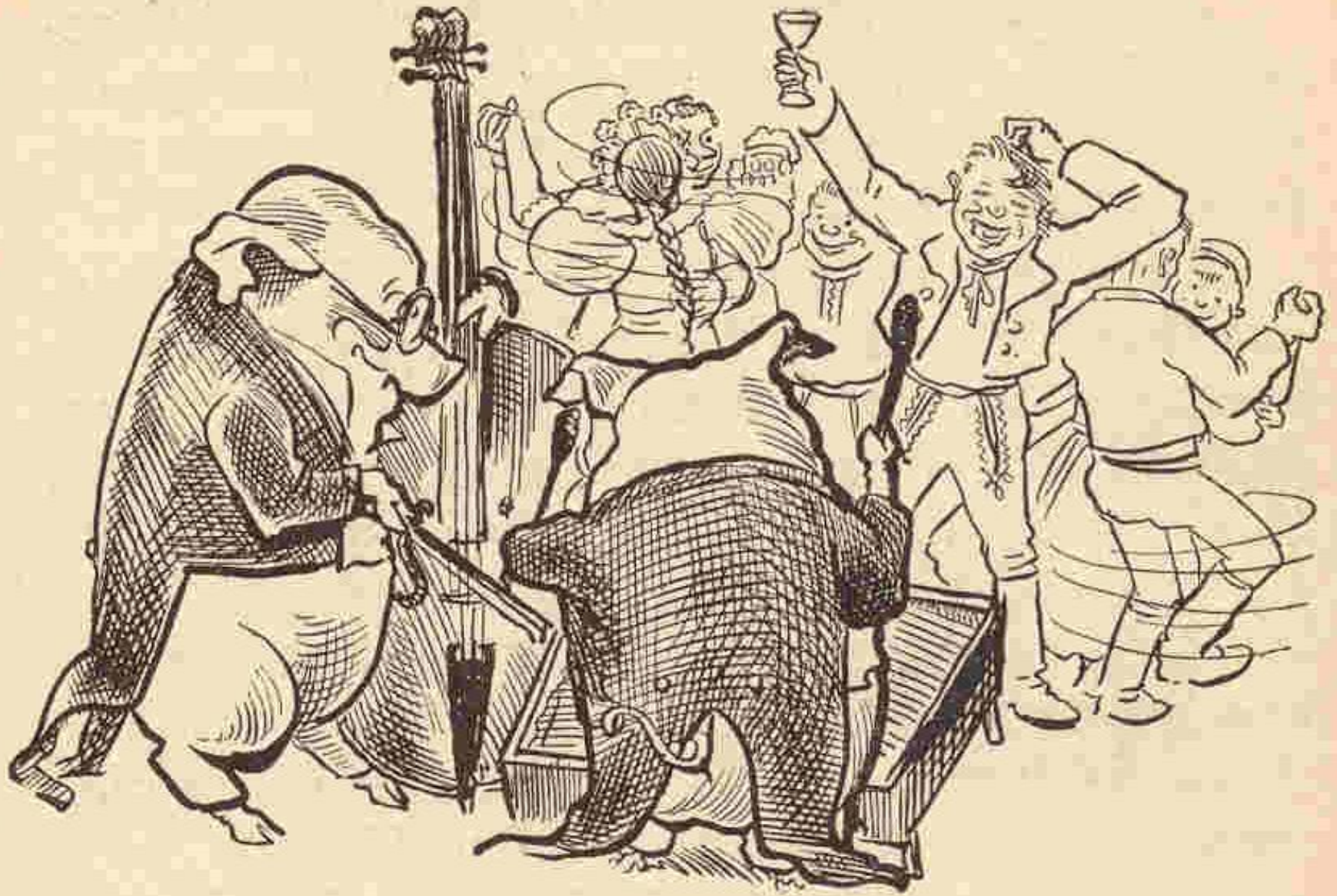
A börtönben szomorkodott a két hű testvér.

A dutyiban összeismerkedtek egy emberrel, aki zenész volt. Elhatározták, hogy felcsapnak zenésznek, mikor kiszabadulnak.

Igen jól ment nekik
a nagybőgőzés és
a cimbalmozás.

Lagzikba jártak zenélni; jól kerestek és sokat ehettek.

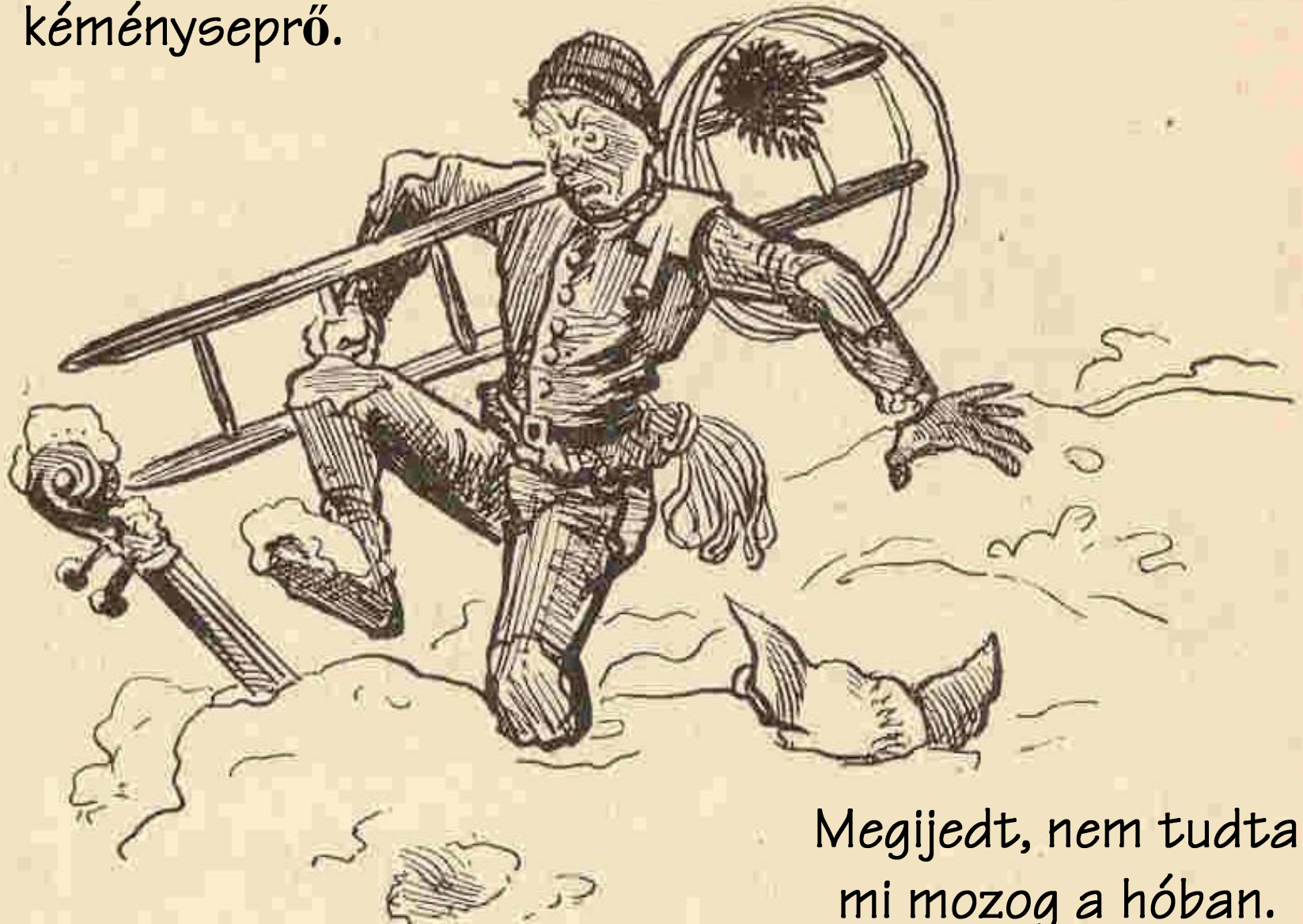

Egyszer azonban olyan zenebonát csaptak, hogy rájuk
dőlt egy ház.

A nagy hóban elaludtak
az összetört
hangszereikben.

Arra járt egy
kéményseprő.

Megijedt, nem tudta
mi mozog a hóban.

El akart szaladni, de a testvérek visszahúzták.

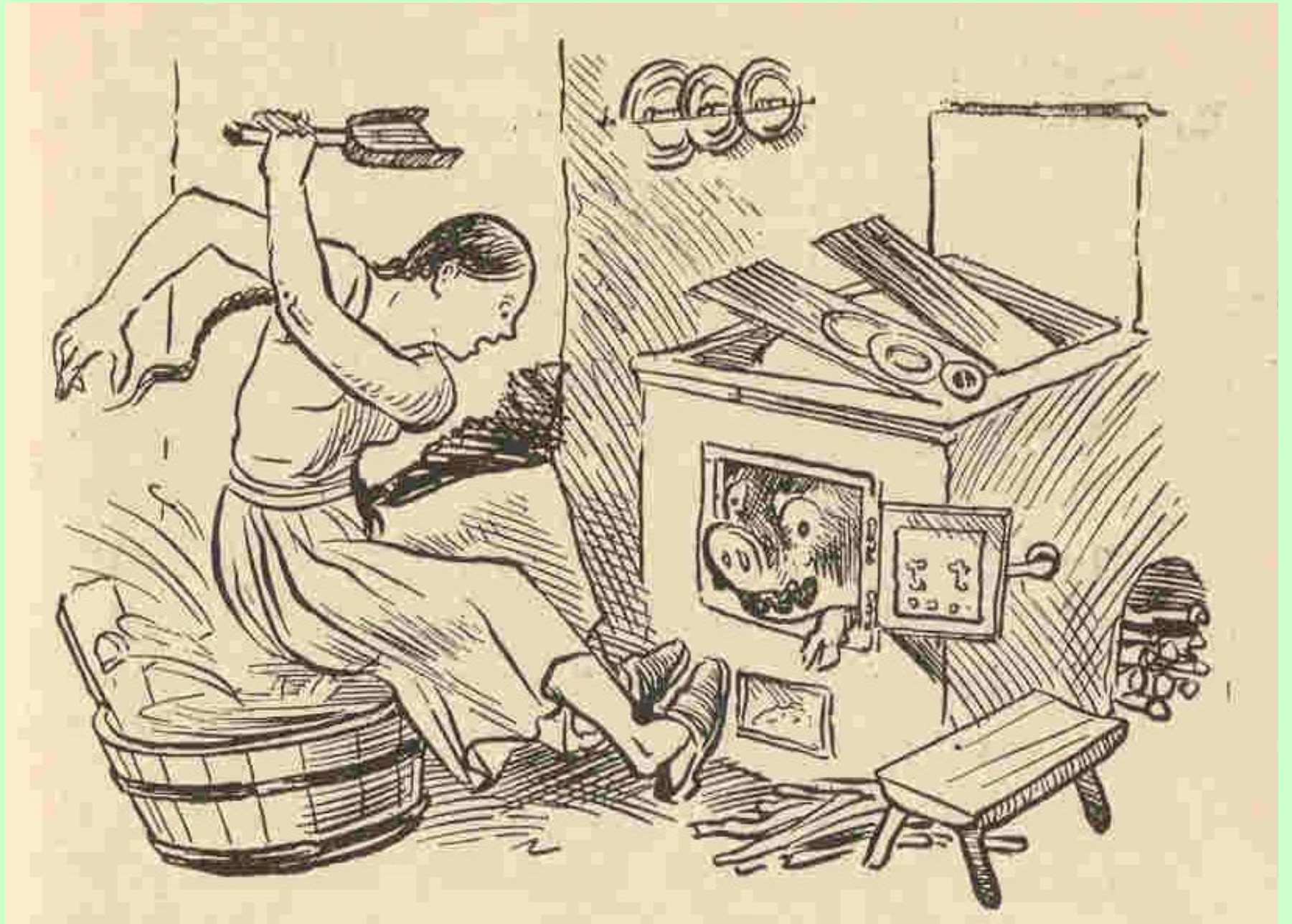
A kéményseprő felfogadta őket segédnek.

Sehogy sem tudtak a csülkükkel a tetőkön mozogni ...

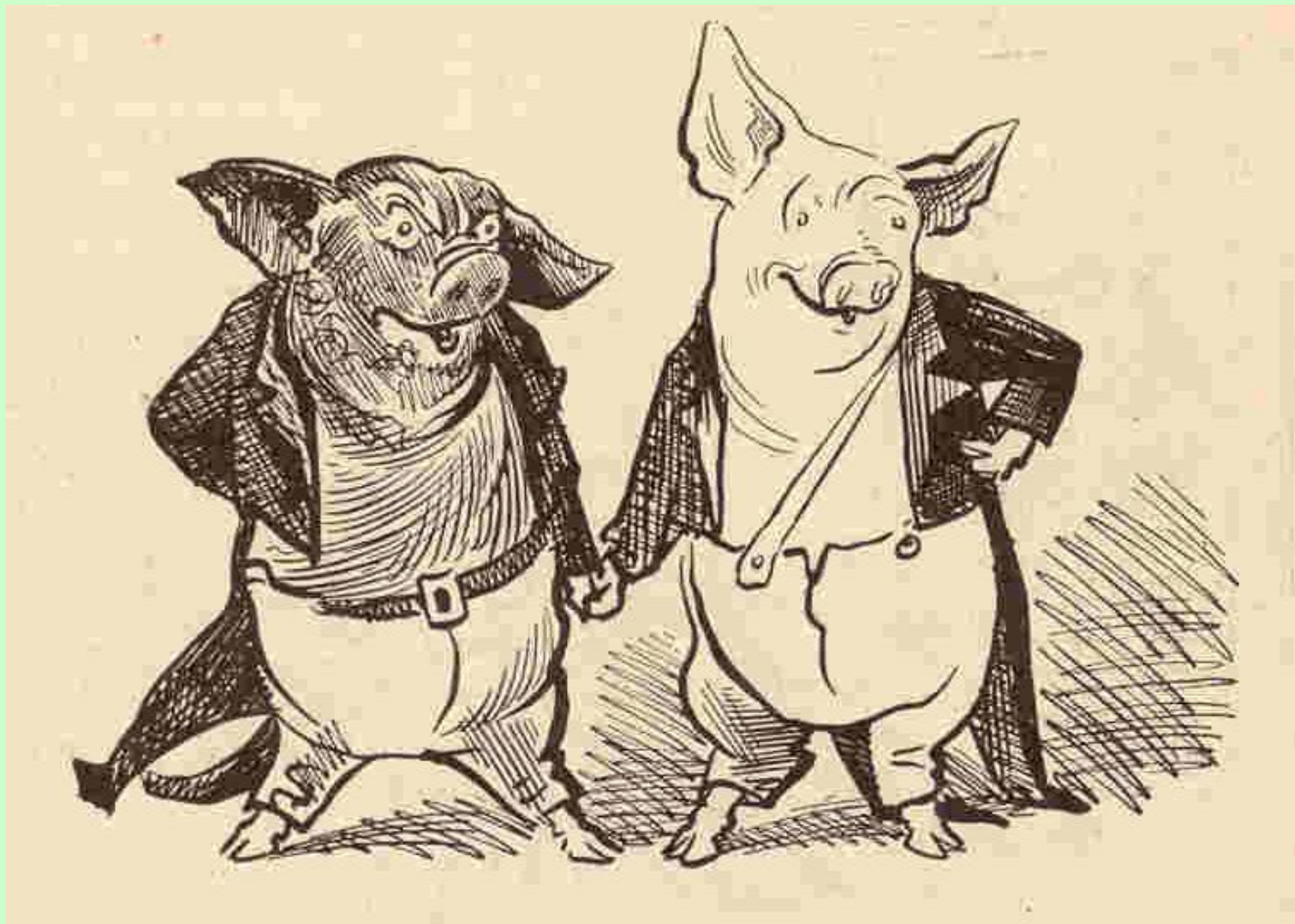
Makkos egyszer lezuhant a tetőről.

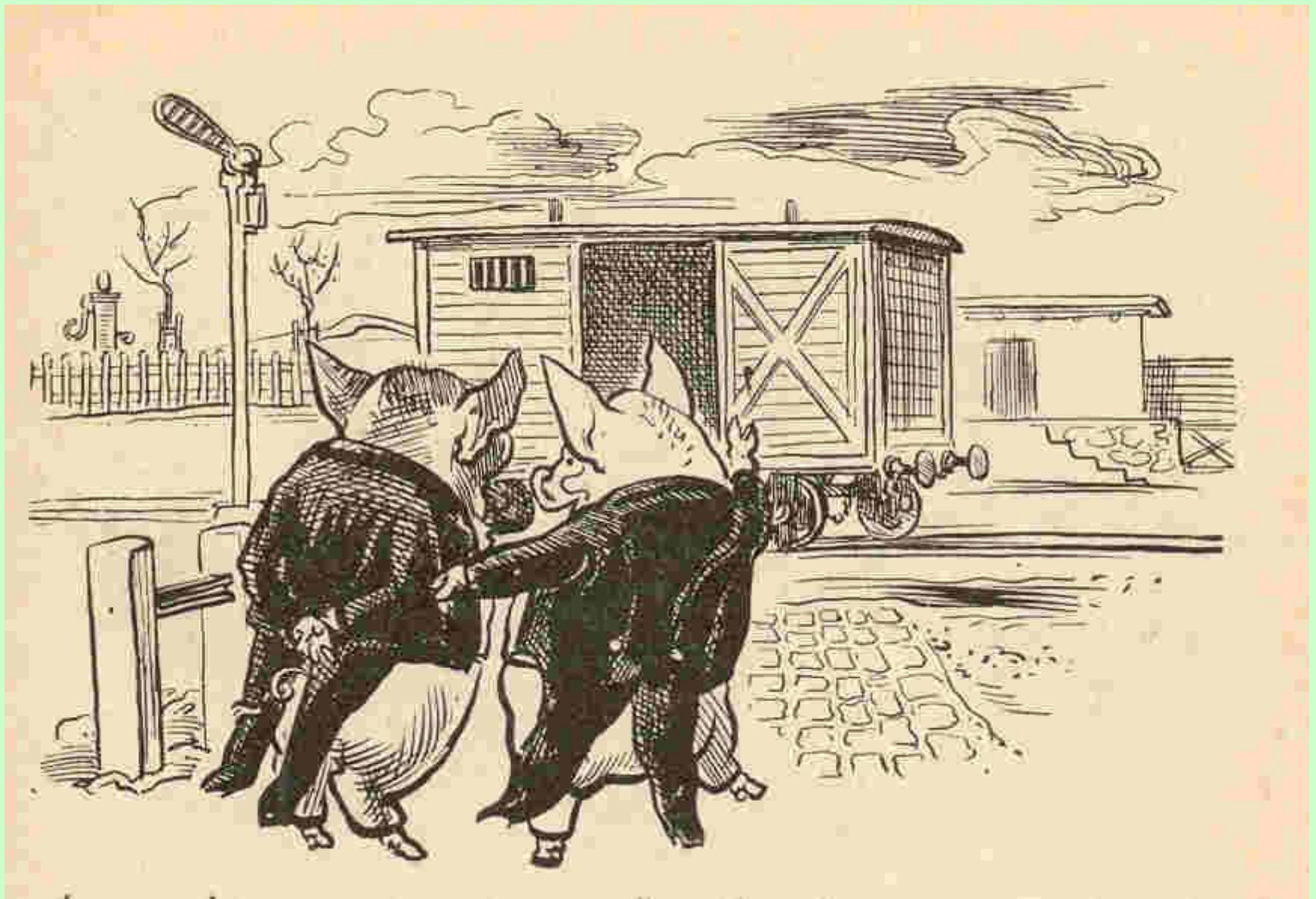
Kukoricás meg beleesett a kéménybe ...

Mindenki nagyon
megijedt, Kukoricás
kormos lett.

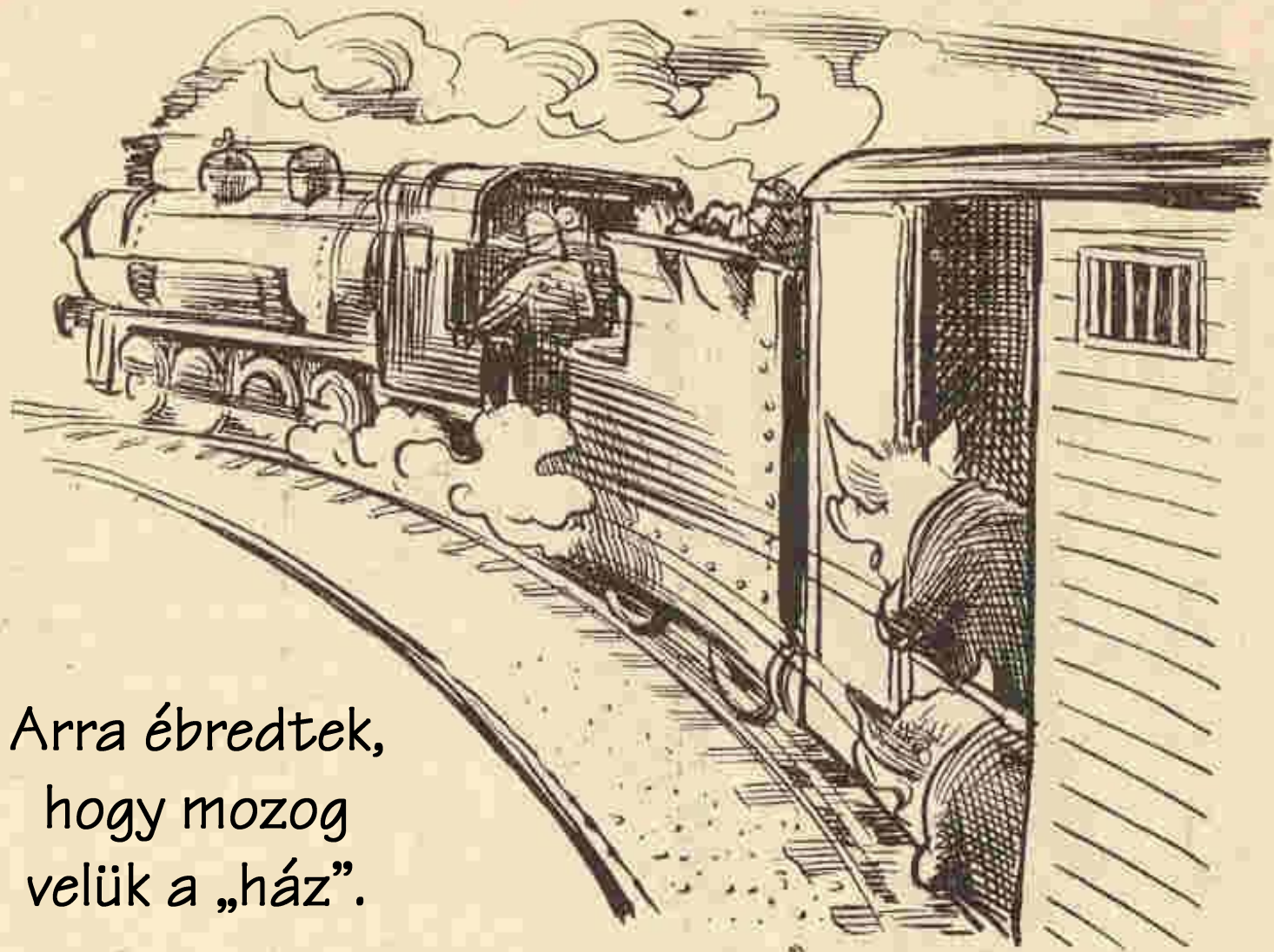

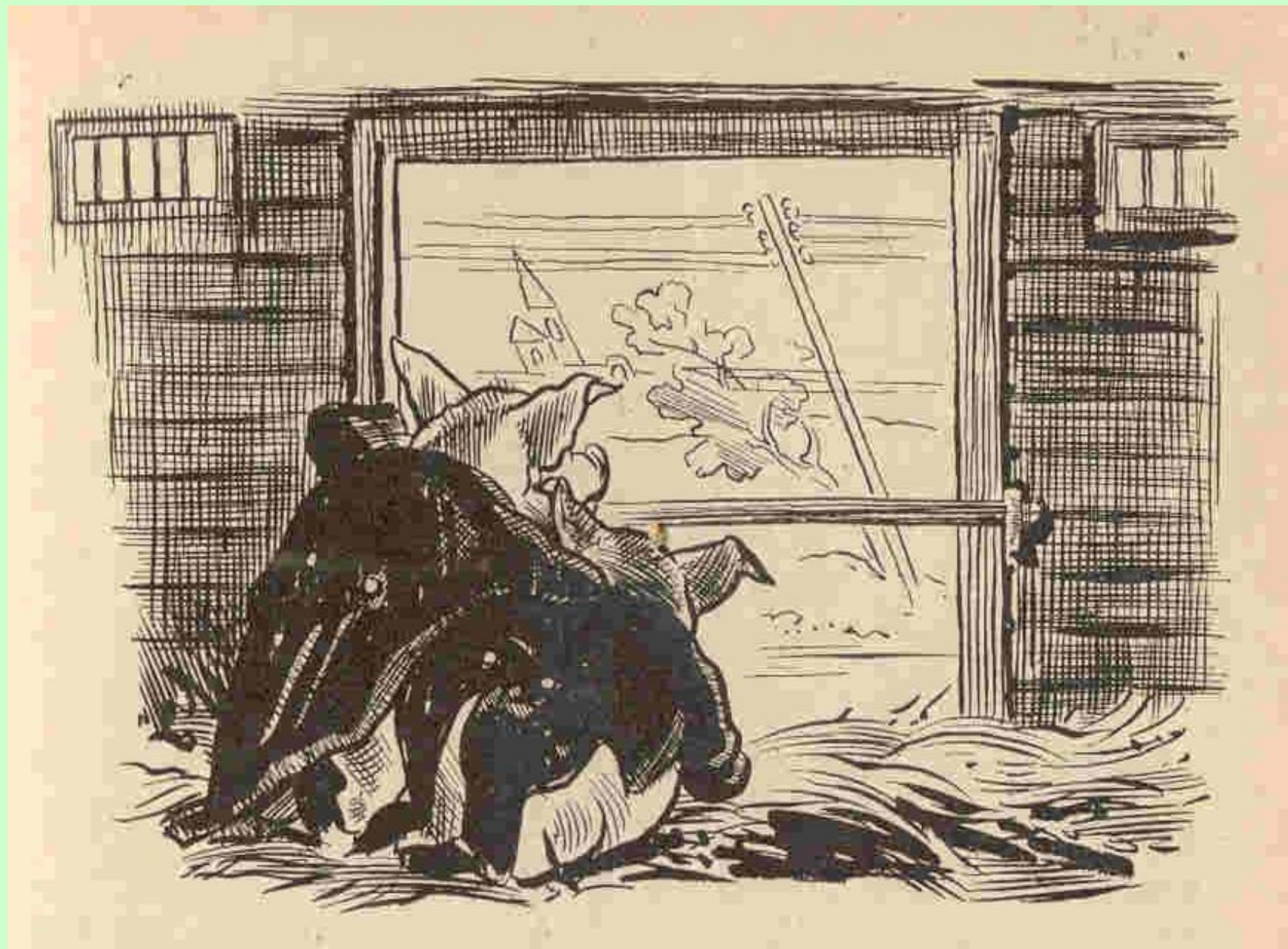
Ettől kezdve a hűséges testvérek egyike fekete, a másik fehér volt.

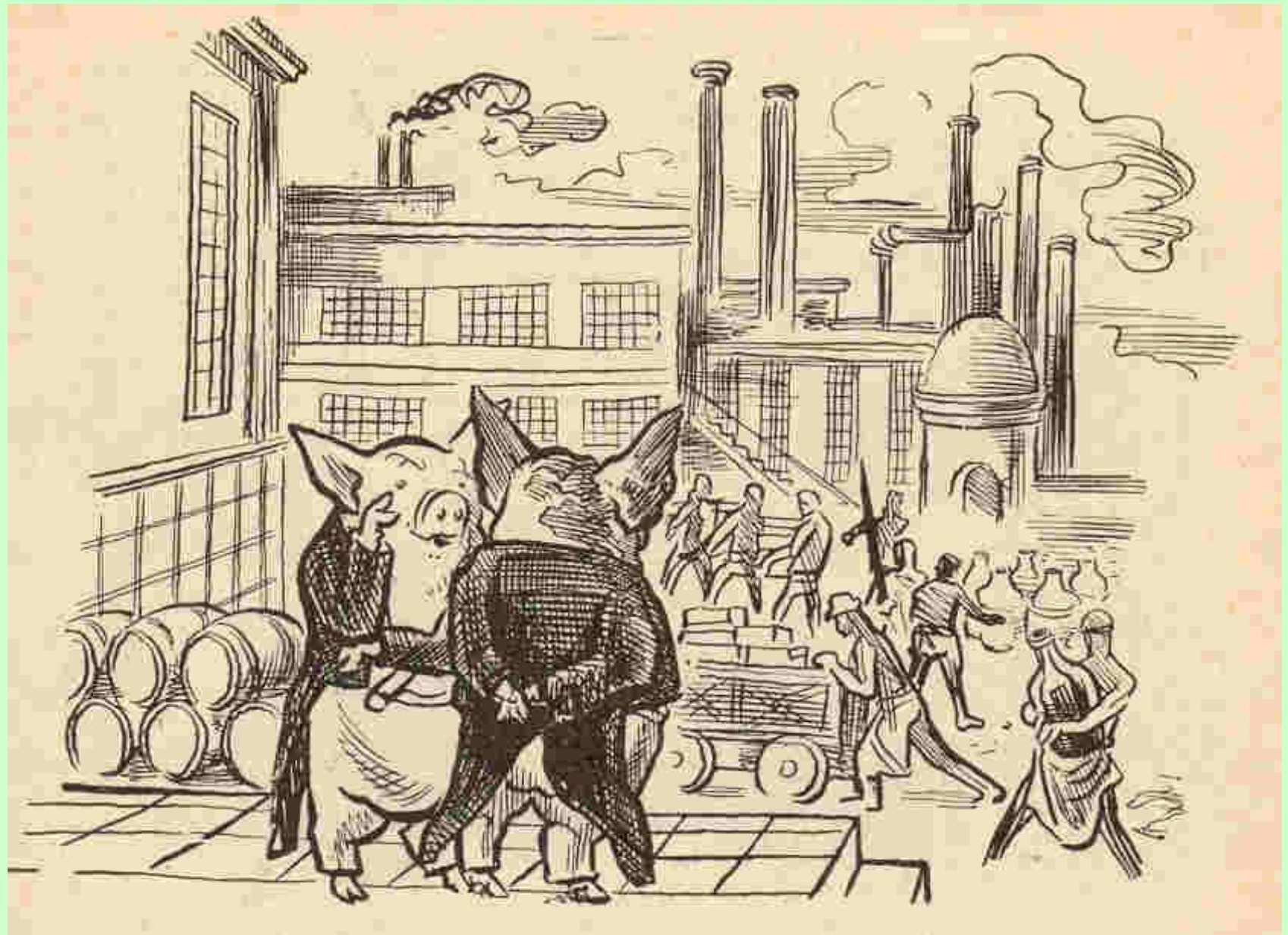
Egy vasútállomáson beszálltak aludni egy vagonba: nem ismerték a vonatot még.

Arra ébredtek,
hogy mozog
velük a „ház”.

A vonatból világot láttak.

A vonat egy nagy illatszer gyárba vitte őket.

Beálltak dolgozni. Ládákat szegecseltek össze.

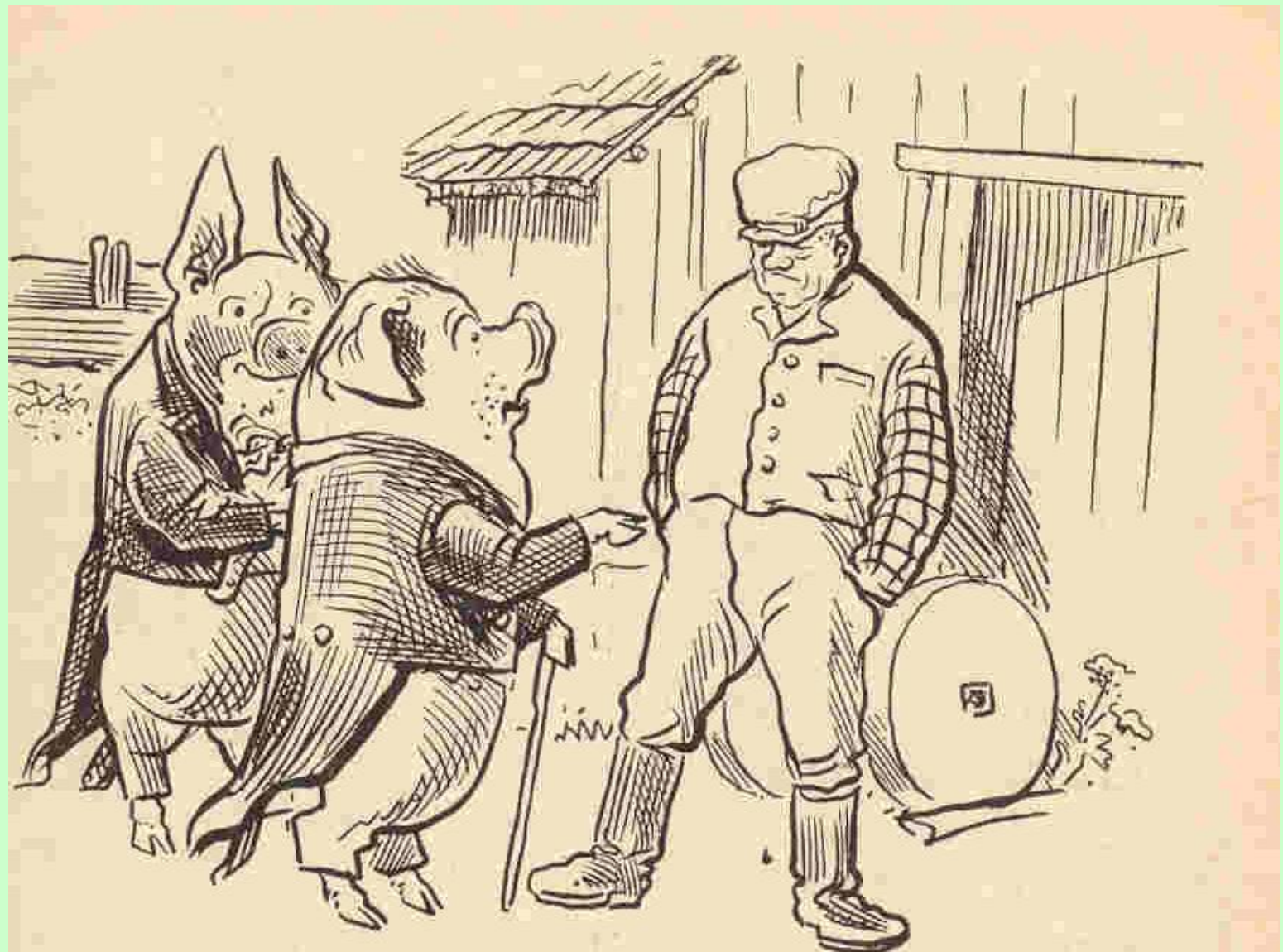
Azután kölnis üvegeket mostak. Készültek a húsvétra, mert hallottak a locsolkodás és a vendéglátás szokásáról.

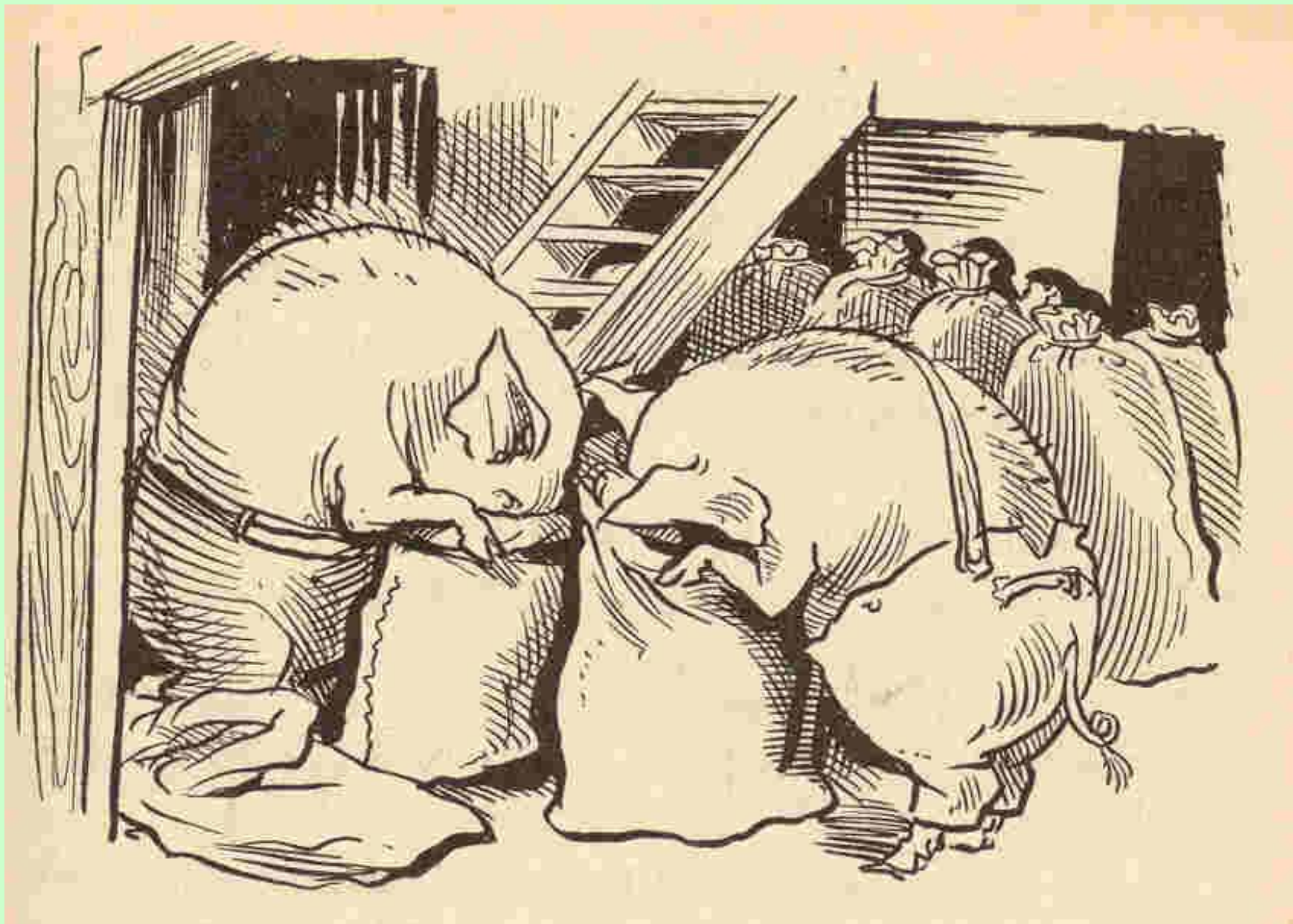
Húsvétkor locsolkodni jártak, ahol megvendégelték őket.
Nagyon élvezték, de elfogyott a kölnijük ...

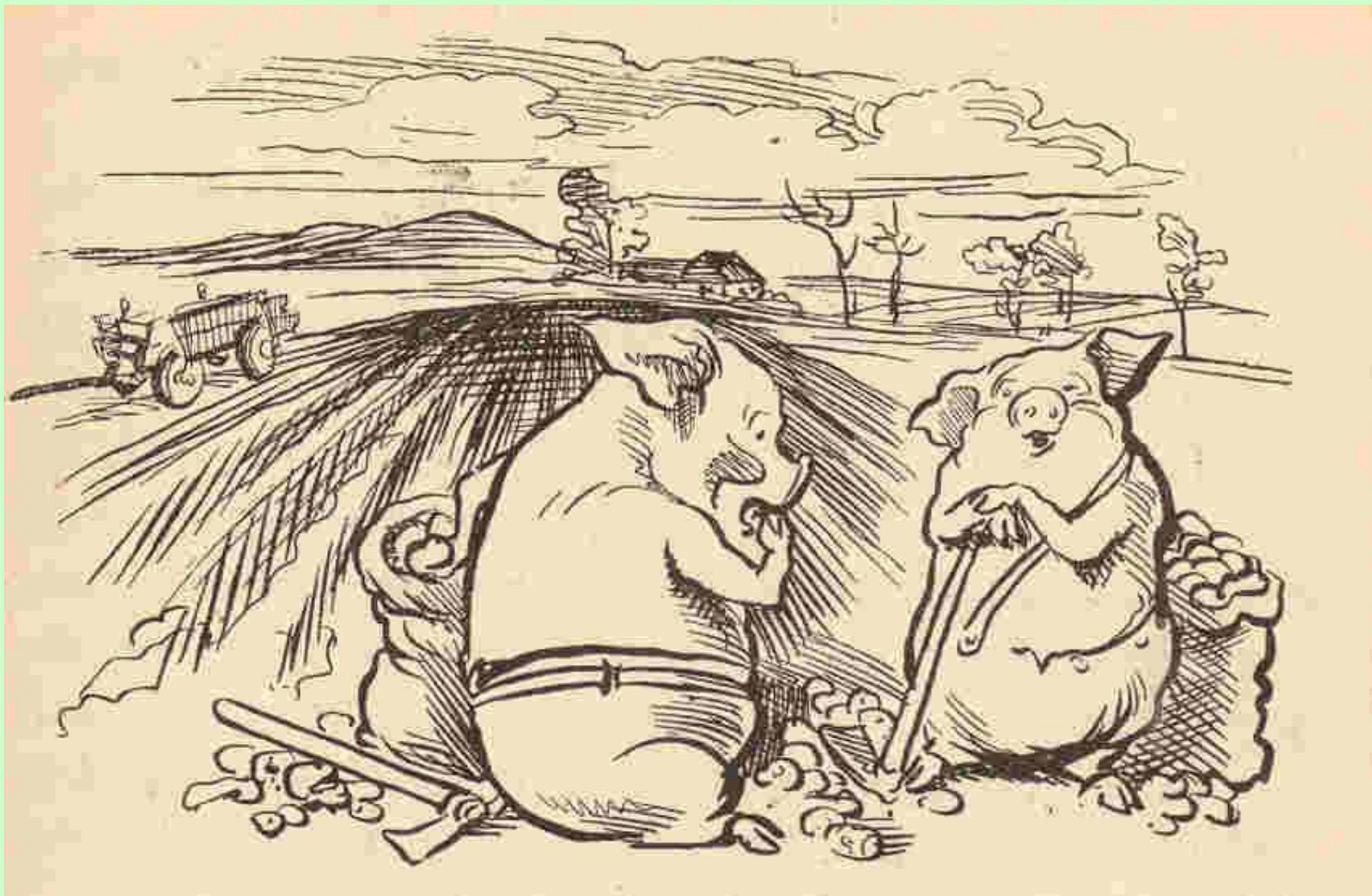
Valaki tréfából tintát adott nekik. Mint disznóknak, ez jobban is tetszett nekik, s a legszebb lányt ezzel locsolták meg ...

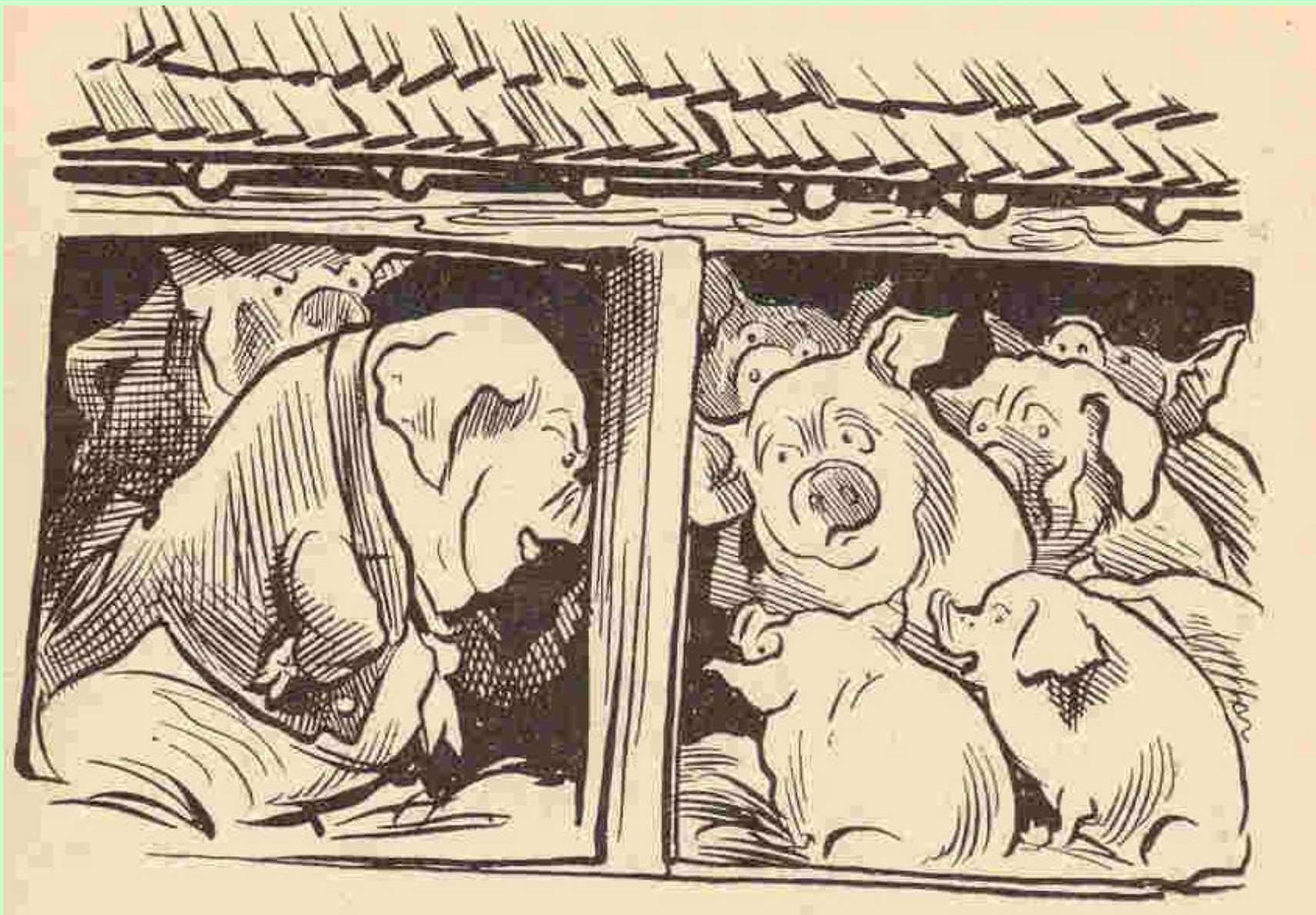
Beálltak egy molnárhoz *segédnek*. Azt mondták: *ők nem esznek*. A molnár mindig ilyen *segédekről* álmodozott ...

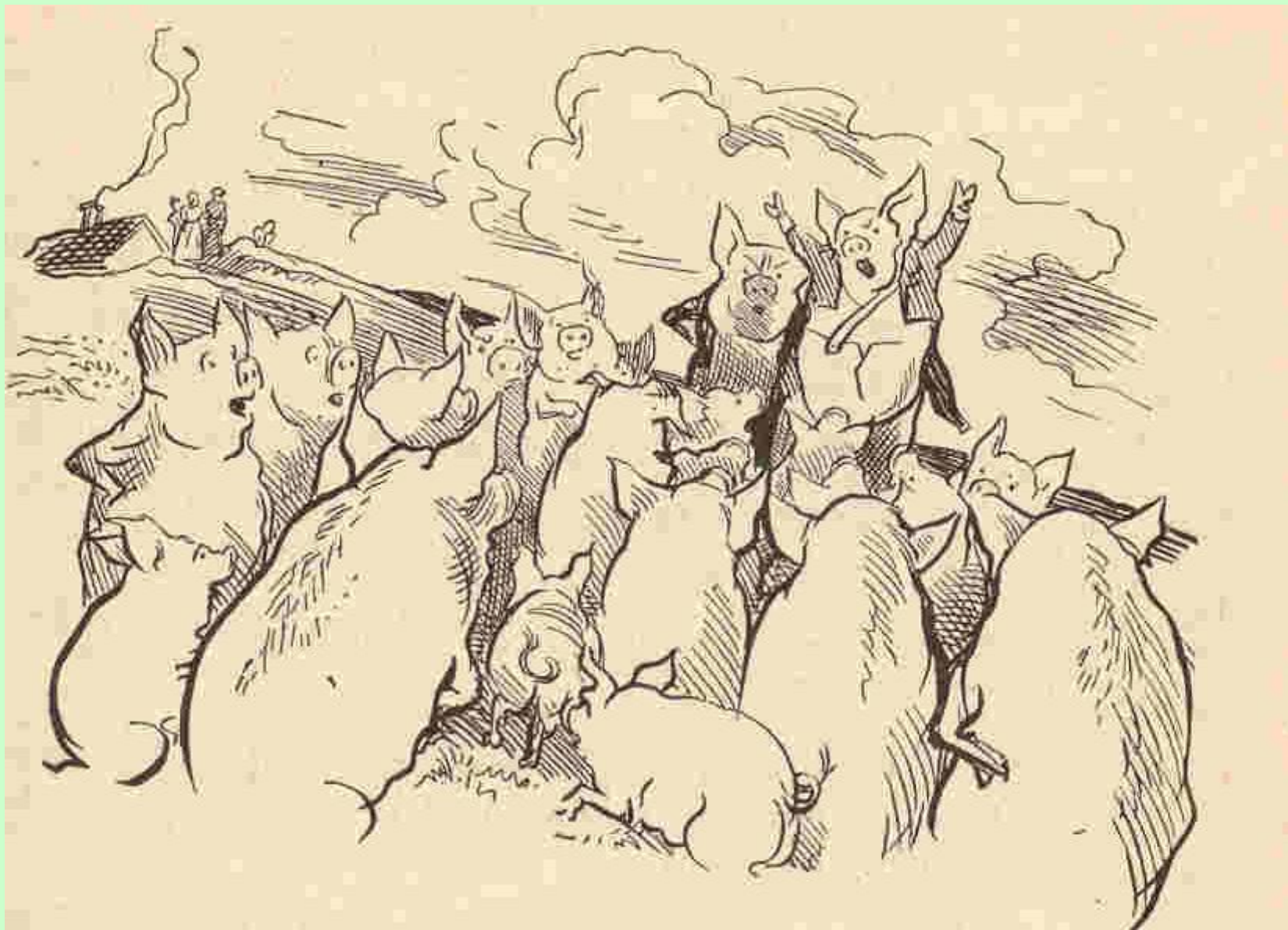
Megdézsmálták a búzas zsákokat, „ellenőrzés” címén.

Egyszer krumplit ültetni küldte őket a molnár, de véletlenül mindet megették. Így a molnár eladta őket.

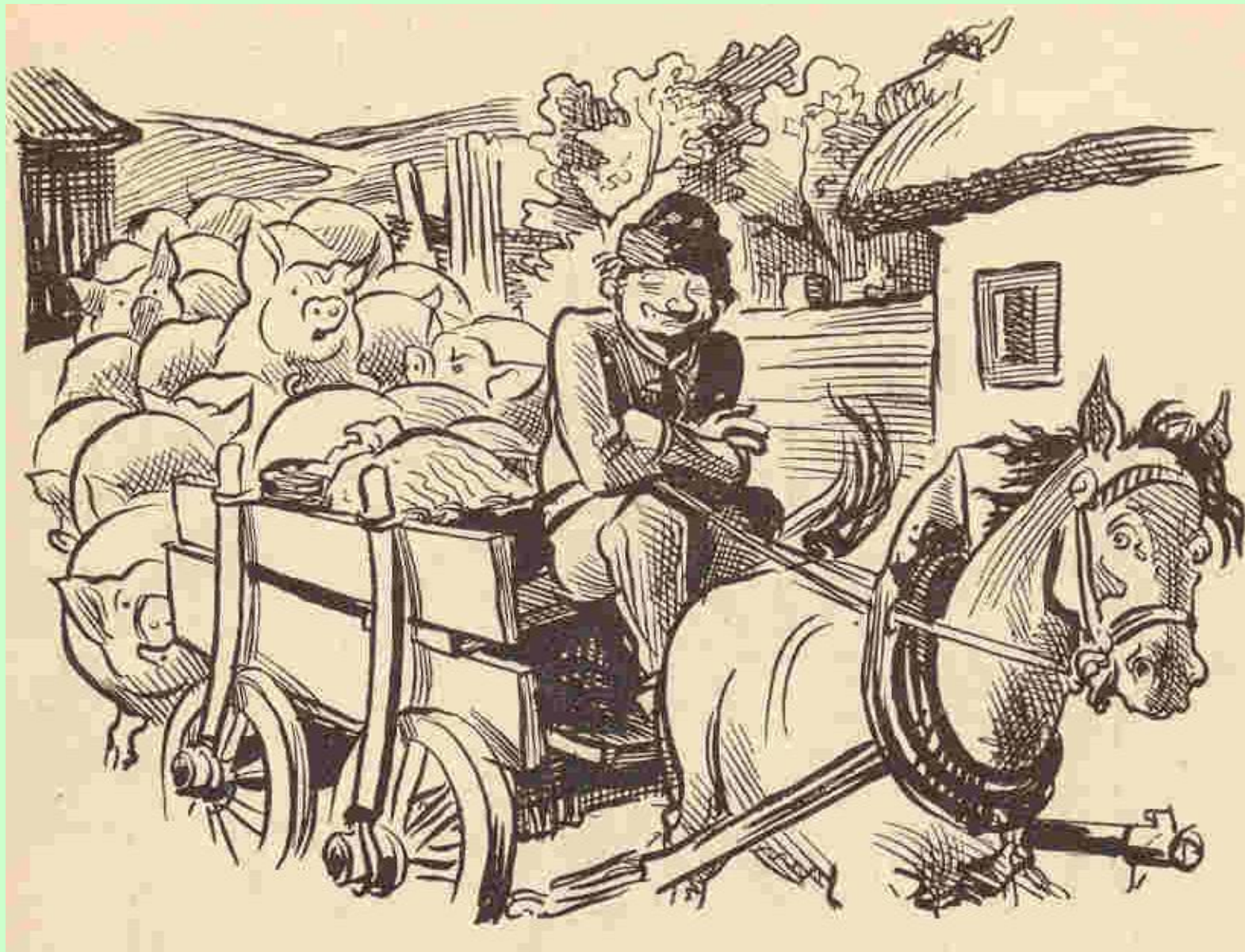
Egy közönséges disznóólba zárták őket, más disznókkal együtt.

Felláztották a disznókat, megtanították őket két lábra állni,
és kivonultak a falu határába.

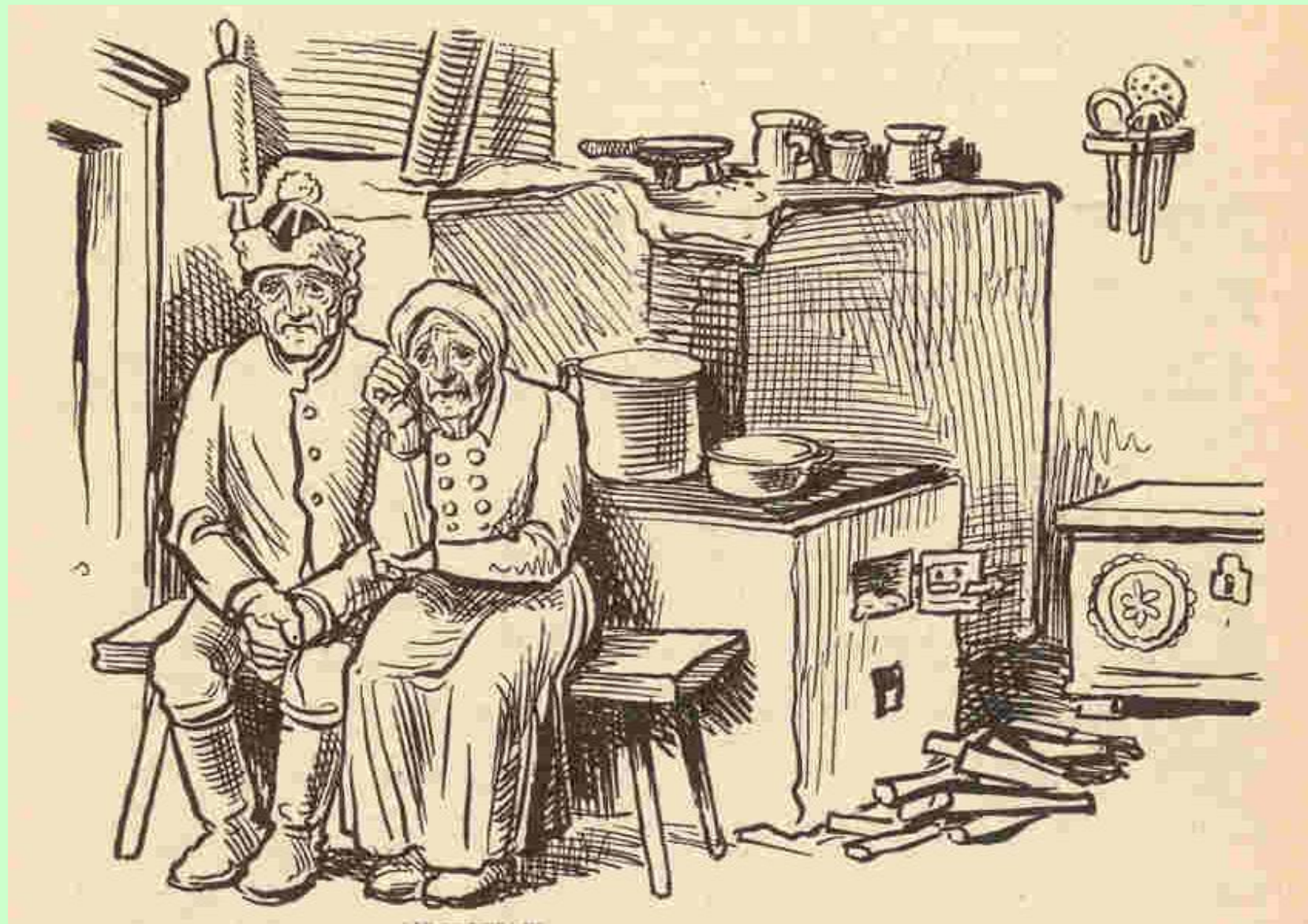
A falusiak megijedtek, és egy furfangos embert küldtek oda, aki kukoricát hozott a sok két lábon járó disznónak.

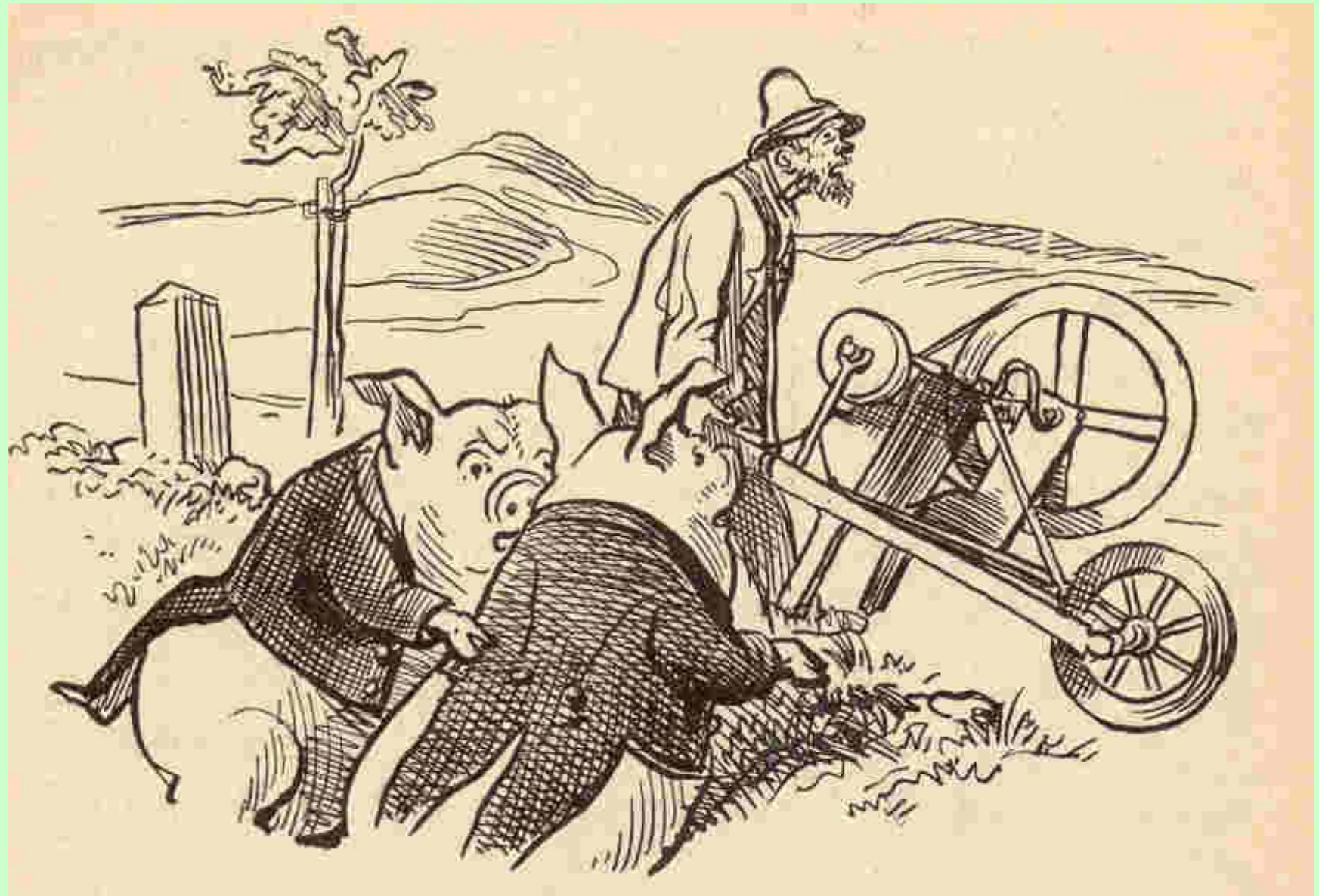
Hiába próbálták a testvérek megakadályozni, a buta disznókat a furfangos ember visszacsalogatta a faluba.

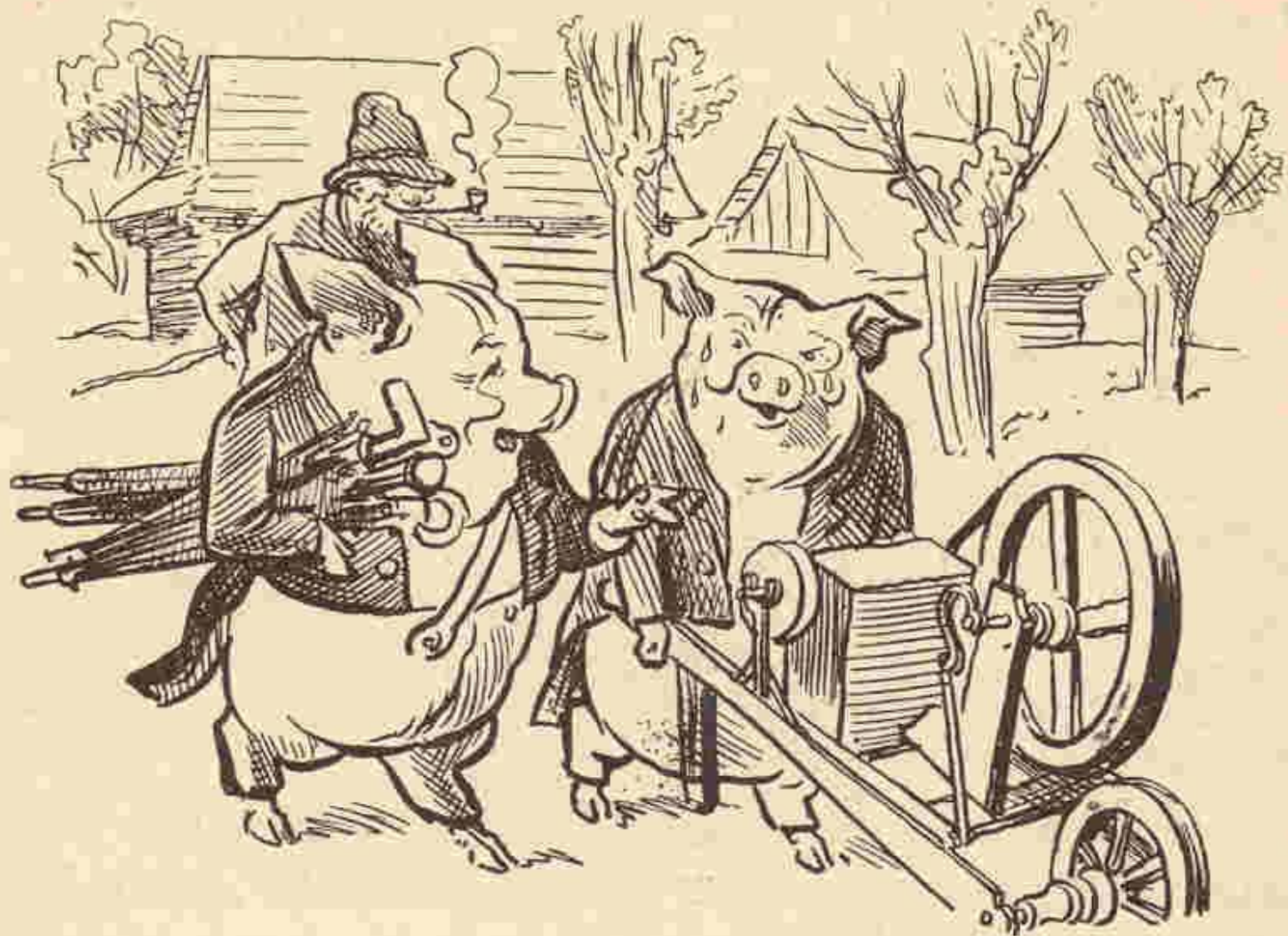
Ott aztán minden gazda és
gazdaasszony hazaterelte a sajátját.

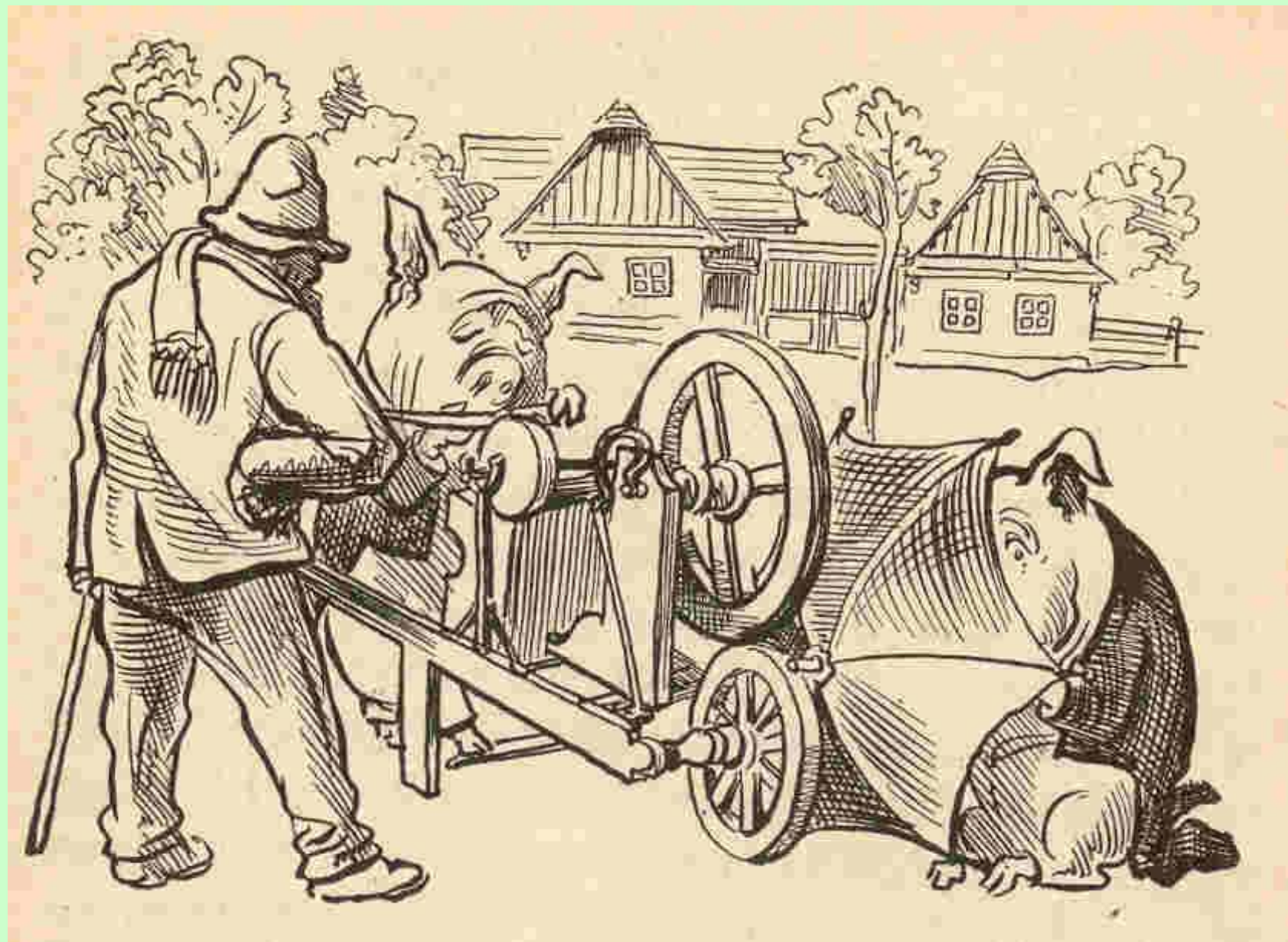
Közben Makkos és Kukoricás volt gazdái szomorúan
várták haza őket...

A hűséges testvérek folytatták vándorlásukat és egy vándorköszörűssel találkoztak.

Beálltak hozzá dolgozni, de ez kemény munka volt és keveset kaptak enni.

Késeket köszörültek, és esernyőket javítottak.

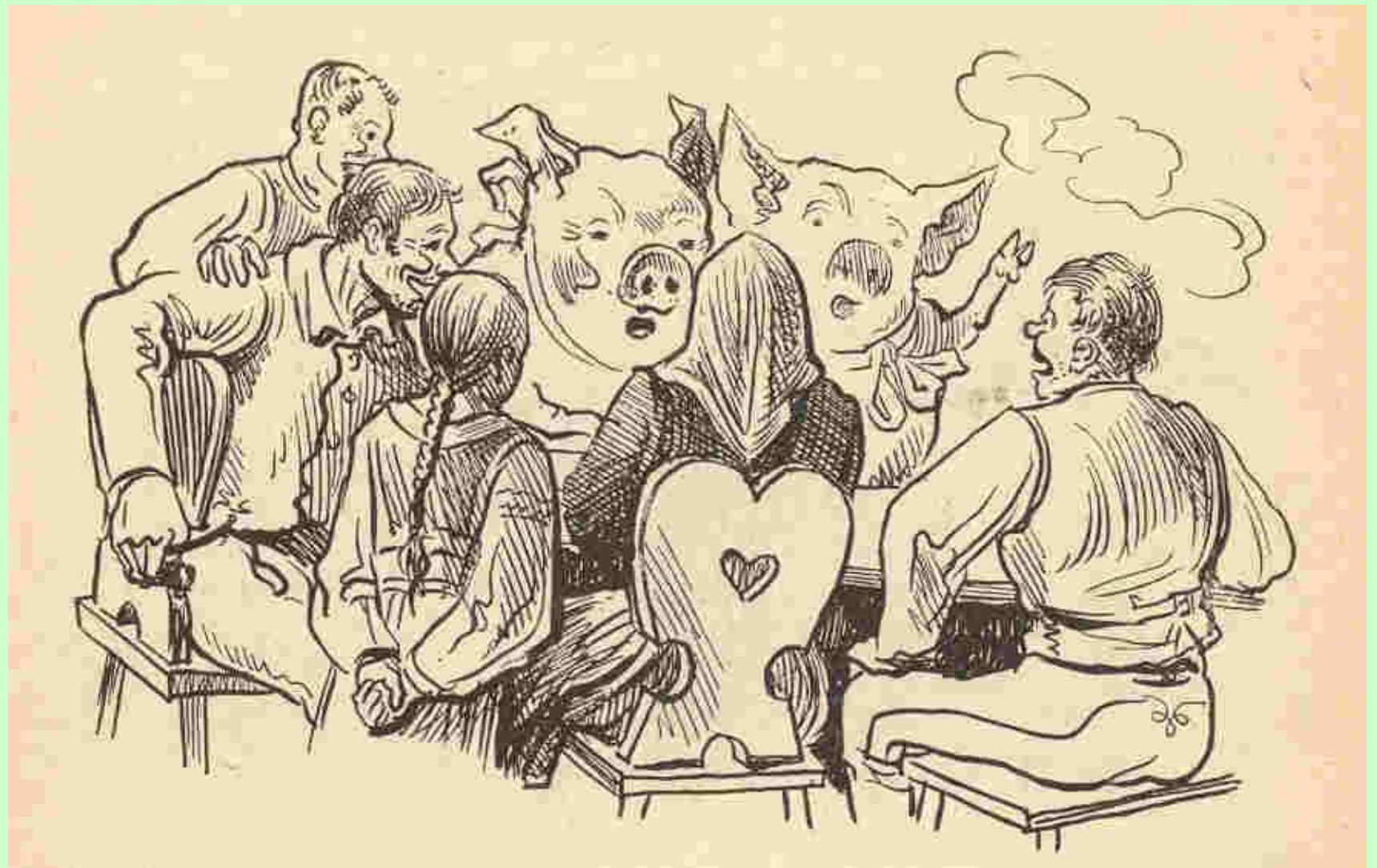
Egyszer a saját
gazdaasszonyuk
beszélgetett a
köszörűssel,

Elmondta a köszörűsnek, hogy mennyire hiányzik nekik Makkos
és Kukoricás, és hogy sosem bántanak többé őket, ha
hazajönnének ...

Erre örömmel üdvözölték a gazdaasszonyt, levetették az emberi ruhájukat, és hazamentek vele!

Valóban jól éltek ezután. Esténként mindig sok vendég jött, akikkel együtt ők is mindig az asztalhoz ültek, és hihetetlen kalandjaikat mesélték ... VÉGE!